Walt Disney's
DONALD DUCK
EEN VROLIJK WEEKBLAD
Nº 51 19 DEC 1959

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Ik heb de laatste tijd zoveel brieven ontvangen, waarin jullie me vroegen of er niet nog 'ns een verhaaltje van Tokkie Tor in ons Vrolijk Weekblad geplaatst kon worden, dat ik maar weer 'ns naar hem toegestapt ben. Jullie wisten toch dat bij midden in een verhuizing zal? Gisteren kreeg ik een adreswijziging van hem, die er uitzag zoals je hieronder ziet.

Ik ben dus maar weer naar de grote eik gegaan en ja hoor, daar boven de negende wortel was een bordje tegen de boom getimmerd waarop stond: TOKKIE TOR, 5x bellen, anders word ik niet wakker als ik slaap!
Maar dat viel erg mee, want bij de tweede keer dat ik belde, kwam hij al naar buiten. „Ha, die Oom Donald!" zei hij. „Ik weet waar u voor komt! U wil weer 'ns een paar avonturen van me horen!"

Ik ben verhuisd! Ik woon nu aan de achterzijde van de Grote Boswijk, tussen de negende en tiende wortel. (Tussen de derde en vierde negende het zo in) Tot ziens!
Tokkie Tor

„Ja nou!" antwoordde ik. „Heb je veel beleefd de laatste tijd?"
„Veel beleefd?!" deed hij heel verontwaardigd. „Er gaat haast geen dag voorbij of ik maak wel een of ander spannend avontuur mee! Vorige week nog, toen...."
„Ho! Stop! Niet hardop vertellen, Tokkie!" riep ik uit. „Onze vrienden en vriendinnen hoeven het zo gauw nog niet te weten!" En toen fluisterde hij me 'n avontuur in mijn oor.... een avontuur, zó spannend, dat ik meteen naar huis gerend ben en het voor jullie heb opgeschreven. Kijk maar gauw op pagina 21, daar begint het.

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 51

van links naar recht invullen: 1. lichte mist; 2. roepnaam voor vader; 3. voertuig; 4. dagblad; 5. roofvogel; 6. stuk bouwland; 7. niet krom; 8. tegenovergestelde van oud. Heb je alles goed ingevuld, dan lees je in de gele rij hokjes van boven naar beneden de naam van iets dat ons deze donkere dagen voor Kerstmis kan helpen verlichten.
Schrijf de oplossing van deze puzzel (een woord van 8 letters dus) op een briefkaart en stuur die voor 24 december als je in Nederland woont naar: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam; als je in België woont naar: Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19. Schrijf ook heel duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 51".

PRIJZEN:

Eerste prijs: Een prima fototoestel: winkelwaarde f 28.—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck"-lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en winnaressen van de prijsvraag in no. 44.
Eerste prijs: Ria van Laarhoven, **Dongen.** Tweede prijs: Christl Colenbrander, **Olnxperlo.** 3e t/m 12e prijs: Henk Zwolle, **Rotterdam-17**; Peter van Doorn, **Berlicum**; W. Hul, **Ambij**; Inge Masten, **Numansdorp**; Paul Reynsert, **Kortrijk (Blg.)**; H. Huls in 't Veld, **Abenes Haarl.meer**; Mary Kloossen, **Dieren**; Thea van Leeuwen, **Westzaan (N.H.)**; Ria Reymers, **Amsterdam-N.** Annelies de Boer, **Grijpskerk (Gr.)**.
13e t/m 22e prijs: Margriet van Zoeren, **Hooglanderveen**; Jan Hummel, **Tollebeek (N.O.P.)**; Antoinetje de Wit, **Nieuwe Niedorp**; A. van de Zanden, **Volkel (N.-Br.)**; Corrie Guyt, **Katwijk aan Zee**; Jannie Verhagen, **Maassluis**; Haary Rutgers, **Assen**; Nico Luglhart, **Gouda**; Margriet van Barneveld, **Amerongen**; Nory Donkerslool, **Den Haag.** — De oplossing van prijsvraag no. 49 luidt: **TREIN.**

OOM DONALDS BRIEVEN-BUS

Ik heb van de week weer een paar brieven zo in de prullenmand kunnen gooien, omdat er geen naam en adres van de afzender of afzendster opstond! Als ik niet weet van wie een brief komt, kan ik geen antwoordje terugsturen! Willen jullie er allemaal om denken als je schrijft aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam en onze vrienden en vriendinnen in België als ze schrijven naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19? Vergeet dan ook niet links boven in de hoek van de enveloppe te zetten: Oom Donalds Brievenbus. Is dat afgesproken?
RENEE VAN DAM, KATWIJK AAN ZEE. Hoe is je verjaardag geweest, Renee? Ja hij toch wel meegevallen, al was het dan dit jaar op een vrijdag? Je moet me gauw eens schrijven wat je gekregen hebt, daar ben ik vreselijk benieuwd naar! Ik reken er op, hoor!
TOOS LUUB, AERDT. Tjongejonge, Toos, ik heb zoveel groeten moeten overbrengen, dat ik er wel een halve dag mee zoet was! Maar ik heb 't toch voor elkaar gekregen en iedereen was er even blij mee, óók meneer Vos, die 't leuk vond dat je zelfs nog aan hem gedacht hebt!
MARY PAULE STRUYFF, DIEST. Ik vind het reuze aardig van je, dat je me zo'n uitgebreide brief geschreven hebt, Mary-Paule! Zo hoop ik er nog veel van je te krijgen! Doe je de hartelijke groeten aan je kleine zusje?
EDDY PEETERS, UKKEL. Je wilde toch zo graag wat versiering voor het kerstfeest maken, Eddy? Kijk dan maar eens op pagina 15 van ons Vrolijk Weekblad! Daar vind je heus wel iets, wat niet al te moeilijk is om te maken en wat toch reuze leuk is! Veel succes er mee!
MILA HENDRICKS, HOENSBROEK. Nou, jij hebt me wel een paar moeilijke raadseltjes opgegeven, hoor! Het heeft heus even geduurd voor ik ze allemaal had opgelost. Nu heb ik ze doorgegeven aan Kwik, Kwek en Kwak, die vinden het een leuk werkje! Dat was toch wel goed?

KWIK KWEK en KWAK

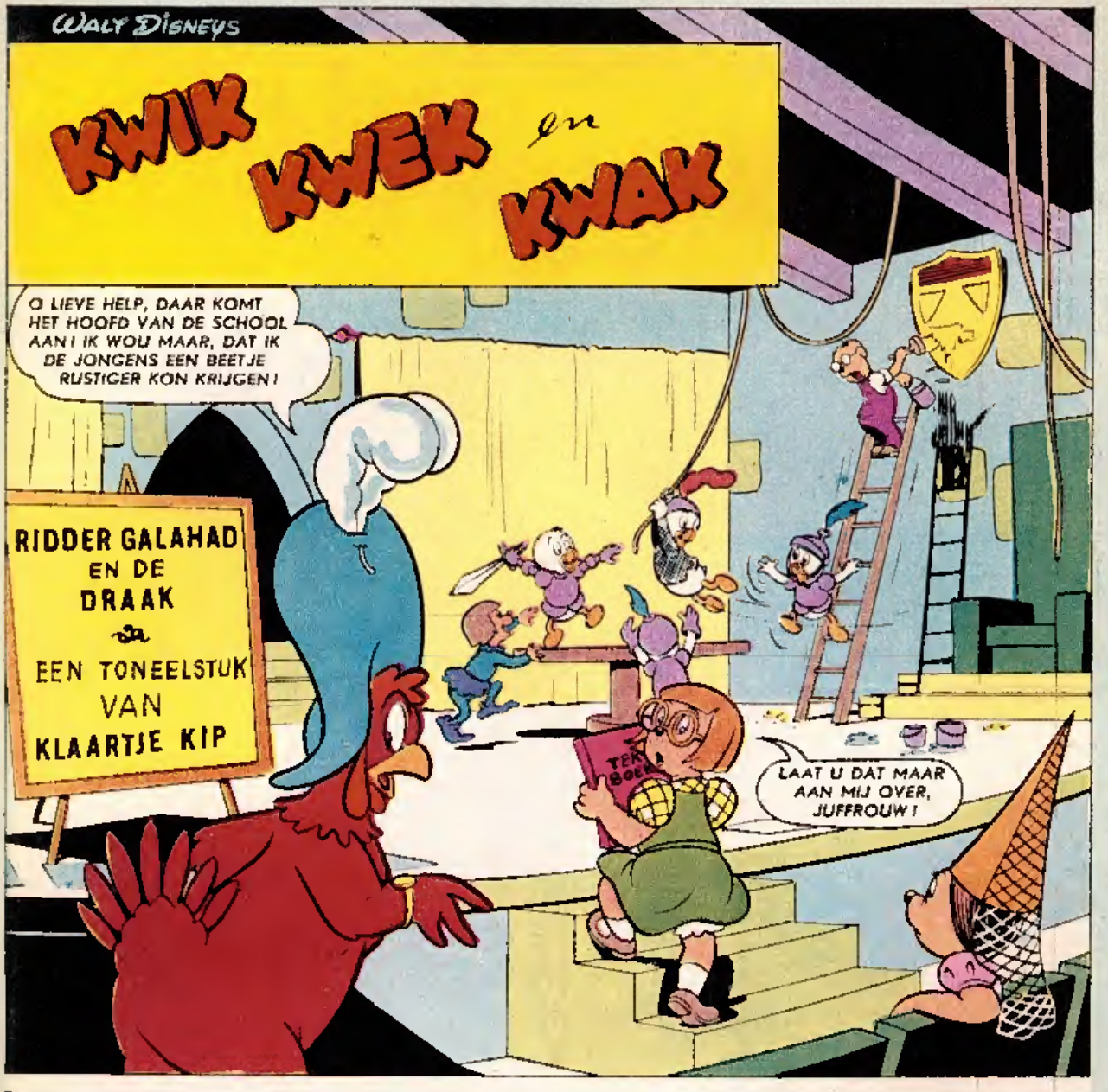

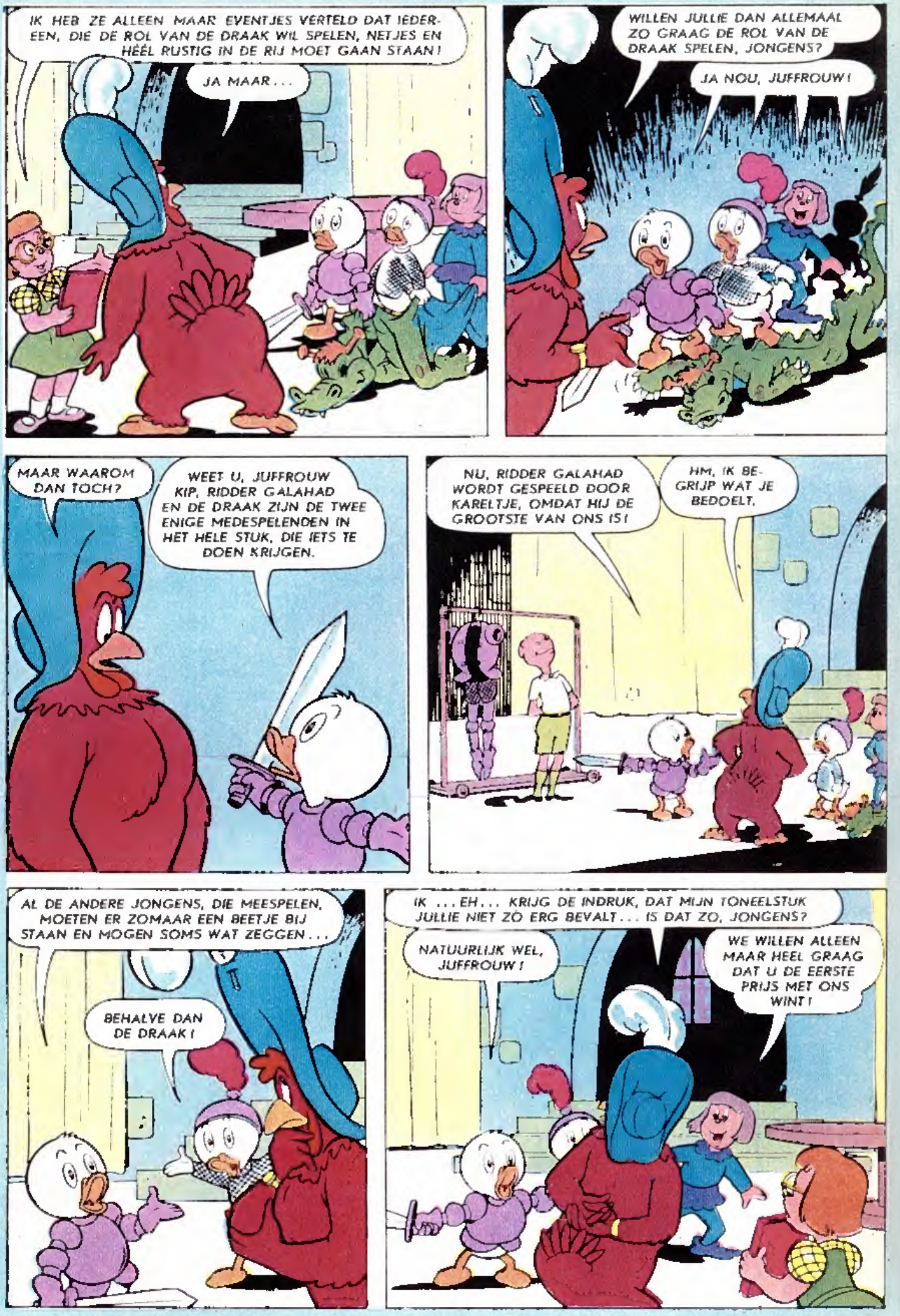
IK HEB ZE ALLEEN MAAR EVENTJES VERTELD DAT IEDEREEN, DIE DE ROL VAN DE DRAAK WIL SPELEN, NETJES EN HEEL RUSTIG IN DE RIJ MOET GAAN STAAN!
JA MAAR...
WILLEN JULLIE DAN ALLEMAAL ZO GRAAG DE ROL VAN DE DRAAK SPELEN, JONGENS?
JA NOU, JUFFROUW!
MAAR WAAROM DAN TOCH?
WEET U, JUFFROUW KIP, RIDDER GALAHAD EN DE DRAAK ZIJN DE TWEE ENIGE MEDESPELENDEN IN HET HELE STUK, DIE IETS TE DOEN KRIJGEN.
NU, RIDDER GALAHAD WORDT GESPEELD DOOR KARELTJE, OMDAT HIJ DE GROOTSTE VAN ONS IS!
HM, IK BEGRIJP WAT JE BEDOELT.
AL DE ANDERE JONGENS, DIE MEESPELEN, MOETEN ER ZOMAAR EEN BEETJE BIJ STAAN EN MOGEN SOMS WAT ZEGGEN...
BEHALVE DAN DE DRAAK!
IK ...EH... KRIJG DE INDRUK, DAT MIJN TONEELSTUK JULLIE NIET ZO ERG BEVALT... IS DAT ZO, JONGENS?
NATUURLIJK WEL, JUFFROUW!
WE WILLEN ALLEEN MAAR HEEL GRAAG DAT U DE EERSTE PRIJS MET ONS WINT!

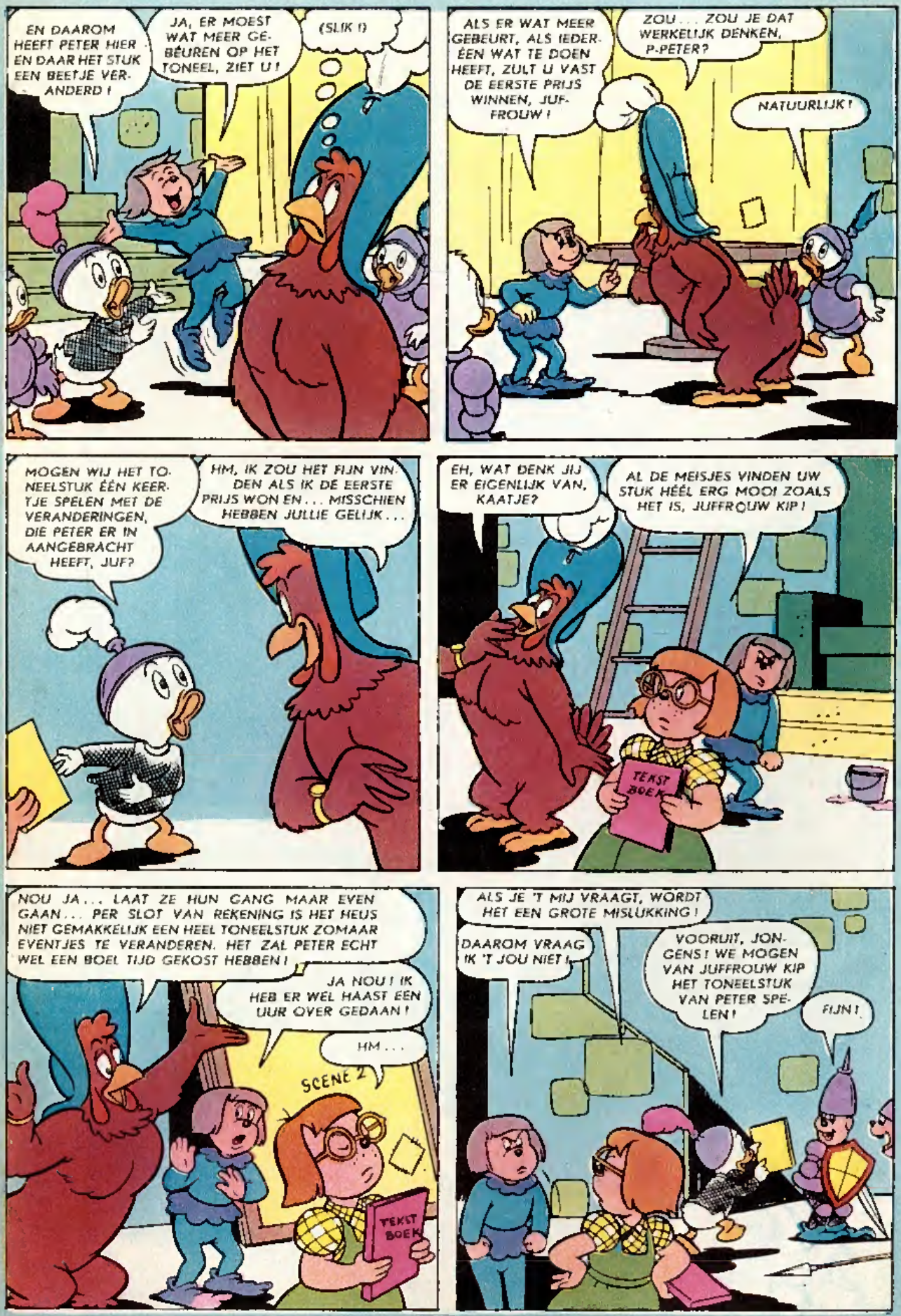
EN DAAROM HEEFT PETER HIER EN DAAR HET STUK EEN BEETJE VERANDERD !
JA, ER MOEST WAT MEER GEBEUREN OP HET TONEEL, ZIET U !
(SLIK !)
ALS ER WAT MEER GEBEURT, ALS IEDEREEN WAT TE DOEN HEEFT, ZULT U VAST DE EERSTE PRIJS WINNEN, JUFFROUW !
ZOU . . . ZOU JE DAT WERKELIJK DENKEN, P-PETER?
NATUURLIJK !
MOGEN WIJ HET TONEELSTUK ÉÉN KEERTJE SPELEN MET DE VERANDERINGEN, DIE PETER ER IN AANGEBRACHT HEEFT, JUF?
HM, IK ZOU HET FIJN VINDEN ALS IK DE EERSTE PRIJS WON EN . . . MISSCHIEN HEBBEN JULLIE GELIJK . . .
EH, WAT DENK JIJ ER EIGENLIJK VAN, KAATJE?
AL DE MEISJES VINDEN UW STUK HÉÉL ERG MOOI ZOALS HET IS, JUFFROUW KIP !
TEKST BOEK
NOU JA . . . LAAT ZE HUN GANG MAAR EVEN GAAN . . . PER SLOT VAN REKENING IS HET HELEMAAL NIET GEMAKKELIJK EEN HEEL TONEELSTUK ZOMAAR EVENTJES TE VERANDEREN. HET ZAL PETER ECHT WEL EEN BOEL TIJD GEKOST HEBBEN !
JA NOU ! IK HEB ER WEL HAAST EEN UUR OVER GEDAAN !
HM . . .
SCENE 2
TEKST BOEK
ALS JE 'T MIJ VRAAGT, WORDT HET EEN GROTE MISLUKKING !
DAAROM VRAAG IK 'T JOU NIET !
VOORUIT, JONGENS ! WE MOGEN VAN JUFFROUW KIP HET TONEELSTUK VAN PETER SPELEN !
FIJN !

DIT DING MOET DAN EVEN NAAR DE ANDERE KANT!
HÉ! WAT MOET DAT! WILLEN JULLIE WEL 'NS VAN D...
O, DAT IS WEL GOED, DONALD...
DE JONGENS HEBBEN HET STUK EEN BEETJE VERANDERD OM ER WAT MEER IN TE LATEN GEBEUREN!
IK GELOOF DAT HET NIET ERG VERSTANDIG VAN U IS!
IK OOK!
WE ZIJN KLAAR, JUFFROUW!
TONEEL KNECHT
WE ZULLEN BEGINNEN MET HET STUK, WAARIN EEN BOODSCHAPPER AAN DE KONING KOMT VERTELLEN DAT DE WOESTE DRAAK DE PRINSES HEEFT GEROOFD! EERST DOEN WE HET ZOALS U HET HEBT GESCHREVEN!
IK HEB EEN DROEVIG BERICHT VOOR U, MAJESTEIT. EEN DRAAK HEEFT ZOJUIST DE PRINSES GEROOFD!
NEE MAAR!!
WE MOETEN HAAR REDDEN! ZO GAUW MOGELIJK!
ZEND EEN VAN ONZE DAPPERE RIDDERS UIT OM HET ONDIER TE BESTRIJDEN, SIRE!

ZO ZAL HET GEBEUREN, EDELE VROUWE! RIDDER GALAHAD... VERHEF U!
IK STA GEHEEL TOT UW DIENST, UWE MAJESTEIT!
GA, EDELE RIDDER GALAHAD, EN BRENG ONS DE PRINSES! DE GOEDE WENSEN VAN UW KONING BEGELEIDEN U.
EN NU ZULLEN WE HET DAN 'NS OP ONZE MANIER SPELEN!
DE BOODSCHAPPER KOMT OPGEWONDEN BINNENRENNEN!
ALS-IE MAAR EEN BEETJE VOORZICHTIG IS MET DE COULISSEN!
HE! HELP!
KONING! EEN WOESTE DRAAK IS DE PALEISTUIN INGESLOPEN EN HEEFT DAARNET DE PRINSES GEROOFD!
WAT?! JE MEENT 'T NIET!
LAAT IEDEREEN METEEN EEN ZWAARD GRIJPEN EN MIJ ACHTERNA KOMEN! WE ZULLEN DAT BEEST WEL 'NS EVEN KRIJGEN!
JIPPIE!

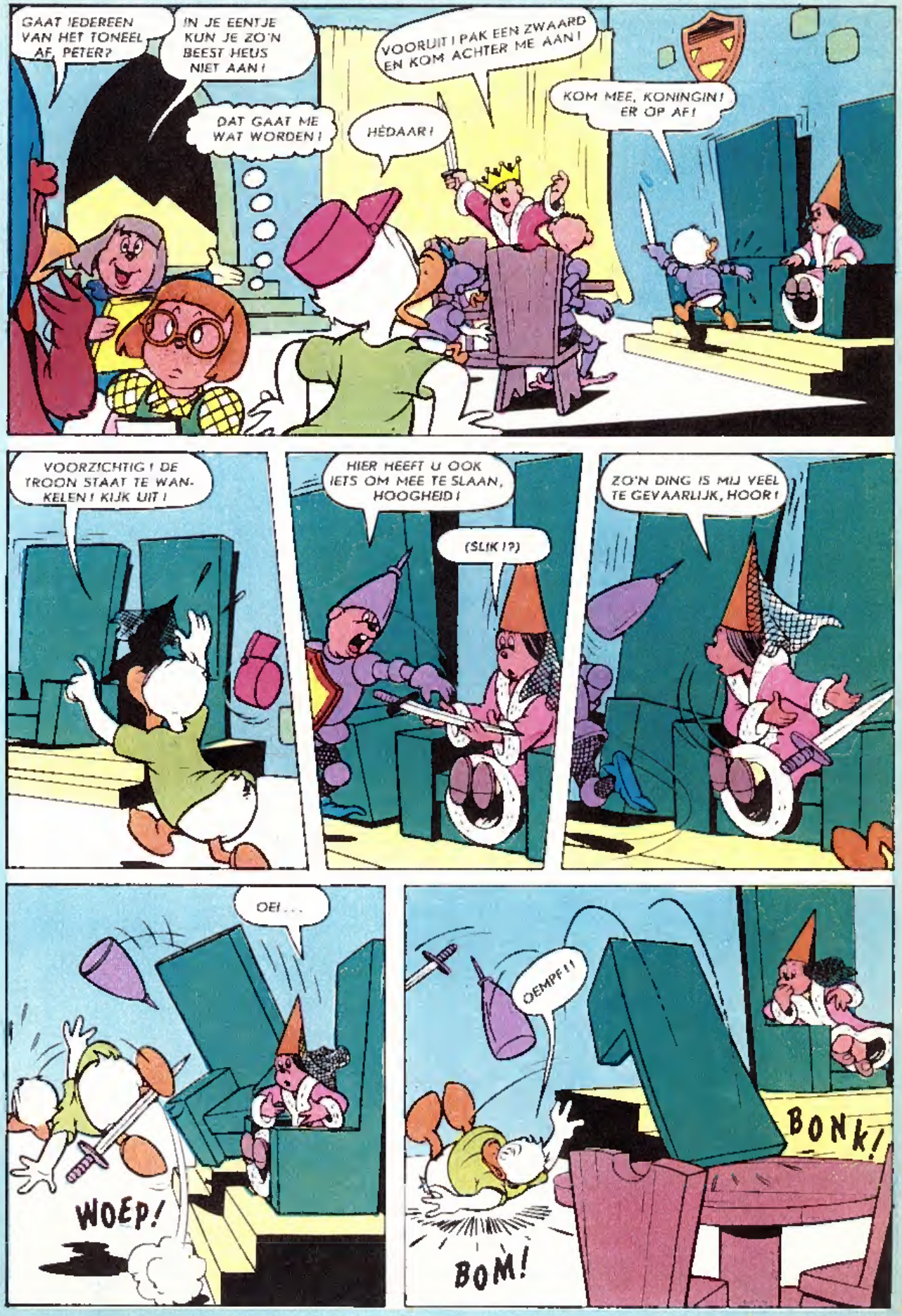
GAAT IEDEREEN VAN HET TONEEL AF, PETER?
IN JE EENTJE KUN JE ZO'N BEEST HEUS NIET AAN!
DAT GAAT ME WAT WORDEN!
HÈDAAR!
VOORUIT! PAK EEN ZWAARD EN KOM ACHTER ME AAN!
KOM MEE, KONINGIN! ER OP AF!
VOORZICHTIG! DE TROON STAAT TE WANKELEN! KIJK UIT!
HIER HEEFT U OOK IETS OM MEE TE SLAAN, HOOGHEID!
(SLIK!?)
ZO'N DING IS MIJ VEEL TE GEVAARLIJK, HOOR!
OEI...
WOEP!
OEMPF!!
BONK!
BOM!

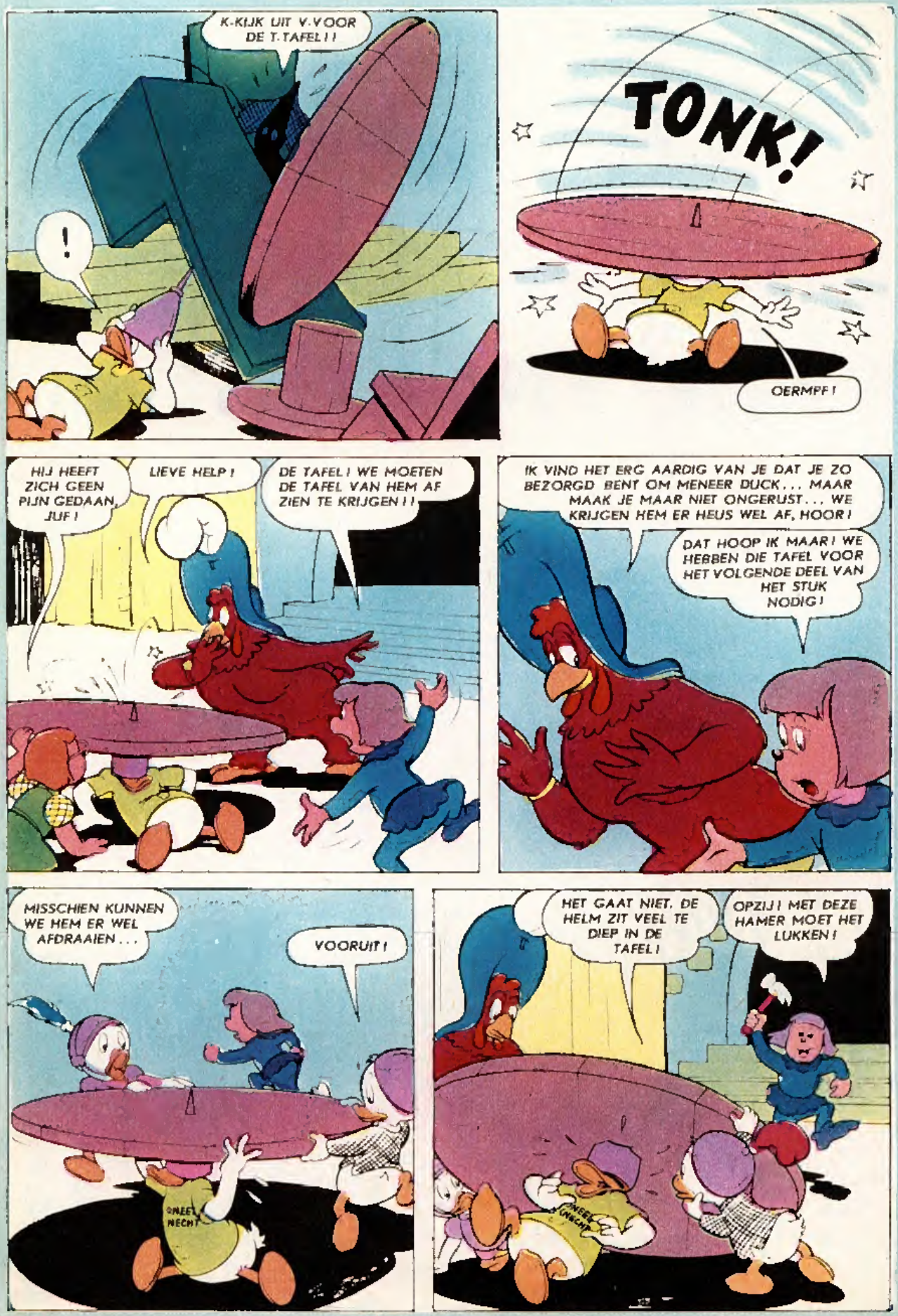
K-KIJK UIT V-VOOR DE T-TAFEL!!
!
TONK!
OERMPF!
HIJ HEEFT ZICH GEEN PIJN GEDAAN, JUF!
LIEVE HELP!
DE TAFEL! WE MOETEN DE TAFEL VAN HEM AF ZIEN TE KRIJGEN!!
IK VIND HET ERG AARDIG VAN JE DAT JE ZO BEZORGD BENT OM MENEER DUCK... MAAR MAAK JE MAAR NIET ONGERUST... WE KRIJGEN HEM ER HEUS WEL AF, HOOR!
DAT HOOP IK MAAR! WE HEBBEN DIE TAFEL VOOR HET VOLGENDE DEEL VAN HET STUK NODIG!
MISSCHIEN KUNNEN WE HEM ER WEL AFDRAAIEN...
VOORUIT!
KNEEP NECH
HET GAAT NIET. DE HELM ZIT VEEL TE DIEP IN DE TAFEL!
OPZIJ! MET DEZE HAMER MOET HET LUKKEN!
KNEEP KNECH

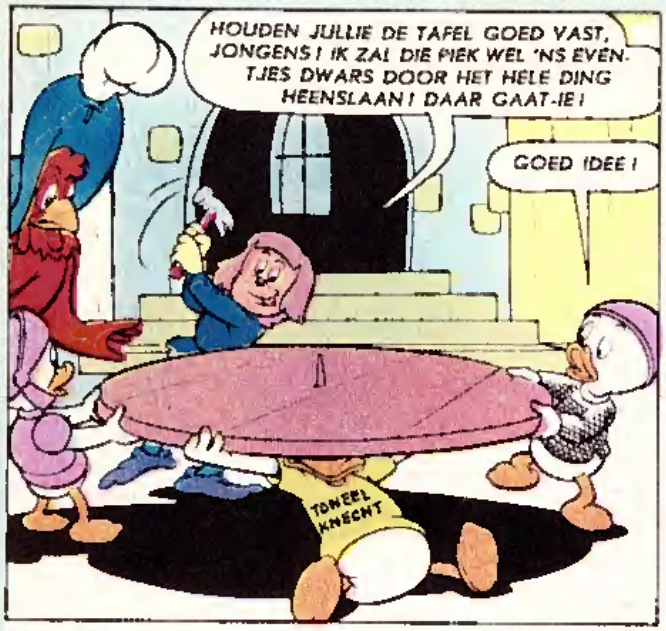
HOUDEN JULLIE DE TAFEL GOED VAST, JONGENS! IK ZAL DIE PIEK WEL 'NS EVENTJES DWARS DOOR HET HELE DING HEENSLAAN! DAAR GAAT-IE!
GOED IDEE!
TONEELKNECHT

OEI, HIJ IS KROM! HEB 'M VERKEERD GERAAKT.
DAT WAS DUS EIGENLIJK NIET ZO'N GOED IDEE...

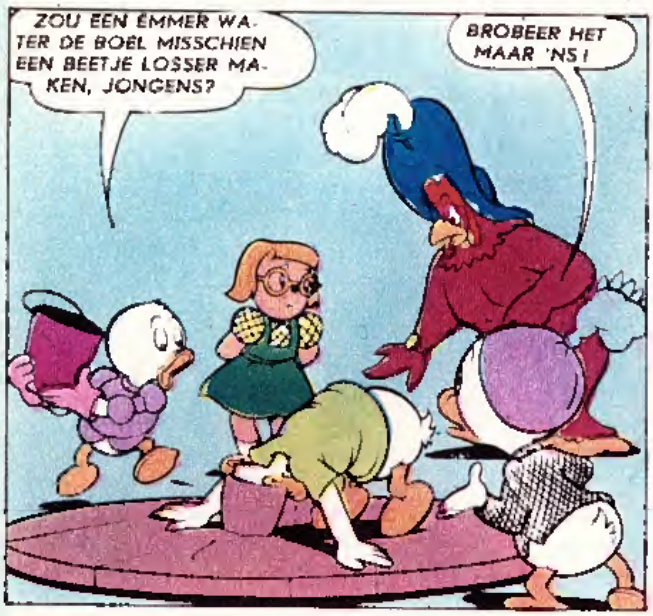
ZOU EEN EMMER WATER DE BOEL MISSCHIEN EEN BEETJE LOSSER MAKEN, JONGENS?
BROBEER HET MAAR 'NS!

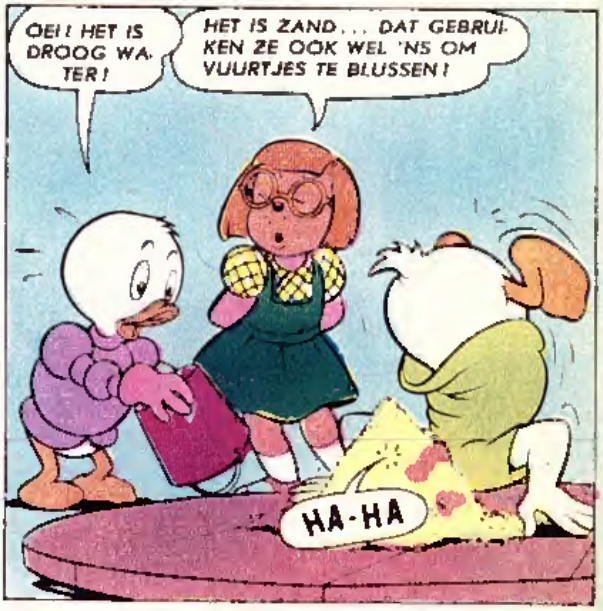
OEI! HET IS DROOG WATER!
HET IS ZAND... DAT GEBRUIKEN ZE OOK WEL 'NS OM VUURTJES TE BLUSSEN!
HA-HA

HA-TSJOE!
HOERA! HET HEEFT GEHOLPEN! OOM DONALD HEEFT ZICHZELF LOSGENIESD!

HOE VOELT U ZICH NU MENEER?
WIJ ZULLEN WEL VOOR MENEER DUCK ZORGEN JUFFROUW KIP! GAAT U MAAR DOOR MET HET STUK!
IK VIND JULLIE REUZE AARDIGE JONGENS, MAAR IK GELOOF DAT WE TOCH MAAR BETER MIJN TONEELSTUK KUNNEN SPELEN...
JA MAAR, JUF...

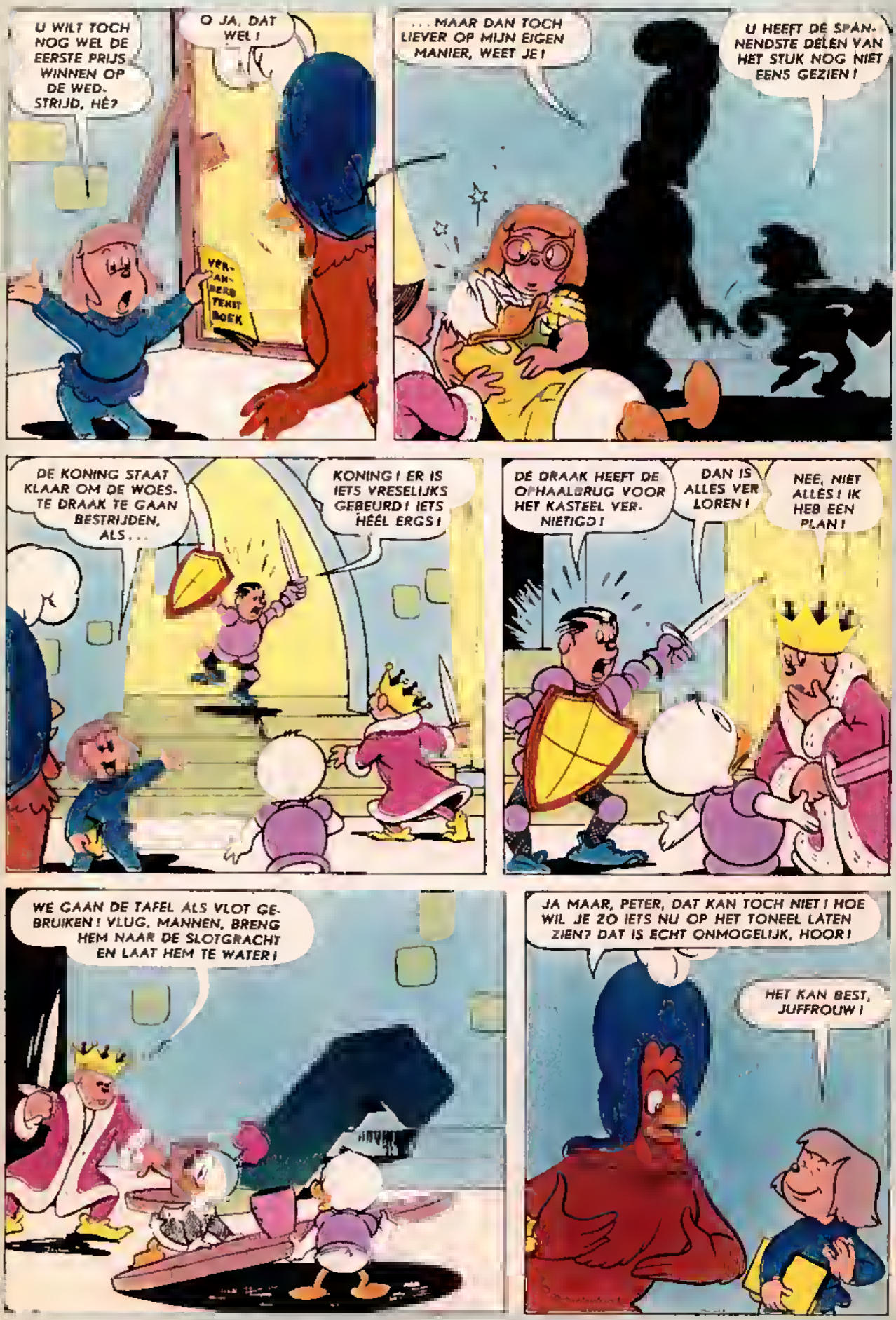
U WILT TOCH NOG WEL DE EERSTE PRIJS WINNEN OP DE WEDSTRIJD, HÈ?
O JA, DAT WEL!
VERANDERD TEKST BOEK
. . . MAAR DAN TOCH LIEVER OP MIJN EIGEN MANIER, WEET JE!
U HEEFT DE SPANNENDSTE DELEN VAN HET STUK NOG NIET EENS GEZIEN!
DE KONING STAAT KLAAR OM DE WOESTE DRAAK TE GAAN BESTRIJDEN, ALS. . .
KONING! ER IS IETS VRESELIJKS GEBEURD! IETS HÉÉL ERGS!
DE DRAAK HEEFT DE OPHAALBRUG VOOR HET KASTEEL VERNIETIGD!
DAN IS ALLES VERLOREN!
NEE, NIET ALLES! IK HEB EEN PLAN!
WE GAAN DE TAFEL ALS VLOT GEBRUIKEN! VLUG, MANNEN, BRENG HEM NAAR DE SLOTGRACHT EN LAAT HEM TE WATER!
JA MAAR, PETER, DAT KAN TOCH NIET! HOE WIL JE ZO IETS NU OP HET TONEEL LATEN ZIEN? DAT IS ECHT ONMOGELIJK, HOOR!
HET KAN BEST, JUFFROUW!

WACHT U MAAR 'NS EVENTJES!
EERST WORDT DE TAFEL DOOR EEN PAAR SCHILDKNAPEN NAAR BUITEN GEDRAGEN...
...EN DAN LATEN WE DE MENSEN IN DE ZAAL EEN GROTE PLAS WATER OP HET TONEEL ZIEN!
MAAR HOE DAN?
PAK JIJ DE BRANDSLANG 'NS EVEN GAUW, KWAK!
(SIK!)
STOP!
SCENE 3
ROEP ZE ALLEMAAL BIJ ELKAAR, PETER! IK WIL ER TOCH EERST WEL EVEN OVER PRATEN...
NOU... GOED!
VOORUIT! DUWEN, KWIK!
KIJK UIT! DE HELM IS VASTGERAAKT IN HET DOEK VAN DE COULISSEN!

HÉ! LAAT DAT NOU ZITTEN! HOU DE TAFEL VAST!
OEI!
JUFFROUW KIP . . .
WIJ HEBBEN DE ZAAL NODIG OM WAT MET HET ORKEST TE OEFENEN!
LIEVE HELP! IK WIST NIET DAT HET AL ZO LAAT WAS! MAAR WIJ ZIJN ZO KLAAR HOOR HANS!
GOEIE GRUTJES, IS ME DAT EVEN WAT!! DE HELE BOEL KOMT NAAR BENEDEN! RENNEN!
EEN WEEK HEEFT HET ME GEKOST OM ZE ZO MOOI TE KRIJGEN!
WOMP!
WOP!
BENG
KIJK UIT, JUFFROUW!
HELP!
WOEMS!
IK DENK NIET DAT WE GENOEG TIJD HEBBEN OM U ONS HELE STUK TE LATEN ZIEN, JUFFROUW KIP, MAAR U HEEFT ER NU TENMINSTE ONGEVEER EEN INDRUK VAN . . .
JA NOU! DIE HEB IK ZEKER! LIEVE HELP!

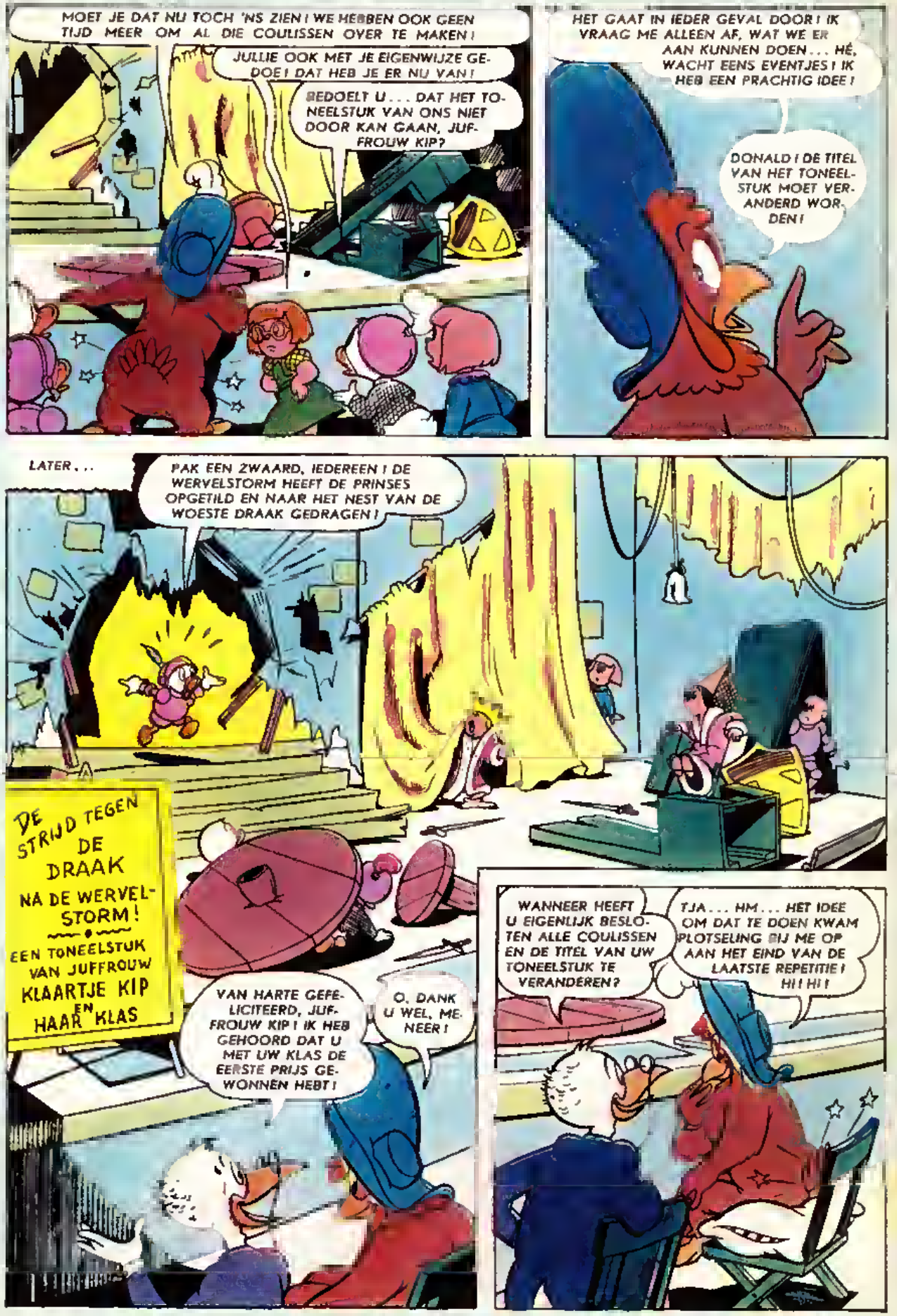
MOET JE DAT NU TOCH 'NS ZIEN! WE HEBBEN OOK GEEN TIJD MEER OM AL DIE COULISSEN OVER TE MAKEN!
JULLIE OOK MET JE EIGENWIJZE GEDOE! DAT HEB JE ER NU VAN!
BEDOELT U... DAT HET TONEELSTUK VAN ONS NIET DOOR KAN GAAN, JUFFROUW KIP?
HET GAAT IN IEDER GEVAL DOOR! IK VRAAG ME ALLEEN AF, WAT WE ER AAN KUNNEN DOEN... HÉ, WACHT EENS EVENTJES! IK HEB EEN PRACHTIG IDEE!
DONALD! DE TITEL VAN HET TONEELSTUK MOET VERANDERD WORDEN!
LATER...
PAK EEN ZWAARD, IEDEREEN! DE WERVELSTORM HEEFT DE PRINSES OPGETILD EN NAAR HET NEST VAN DE WOESTE DRAAK GEDRAGEN!
DE STRIJD TEGEN DE DRAAK NA DE WERVELSTORM!
EEN TONEELSTUK VAN JUFFROUW KLAARTJE KIP EN HAAR KLAS
VAN HARTE GEFELICITEERD, JUFFROUW KIP! IK HEB GEHOORD DAT U MET UW KLAS DE EERSTE PRIJS GEWONNEN HEBT!
O, DANK U WEL, MENEER!
WANNEER HEEFT U EIGENLIJK BESLOTEN ALLE COULISSEN EN DE TITEL VAN UW TONEELSTUK TE VERANDEREN?
TJA... HM... HET IDEE OM DAT TE DOEN KWAM PLOTSELING BIJ ME OP AAN HET EIND VAN DE LAATSTE REPETITIE! HI! HI!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Het zijn natuurlijk de landen van Oost Europa, die in het „schot op de maan" van de Russen in september 1959 aanleiding hebben gevonden een speciale postzegel uit te geven. Je ziet hier de zegel van Tsjecho-Slowakije, waarop het moment wordt weergegeven dat de raket de maan raakt en de Russische vlag op da maan wordt „geplant". Een merkwaardig feit is dat het moment van aankomst

van de raket op de maan op deze zegel is bepaald op 13 sept. 1959 22 uur 2 min. 24 sec., hetgeen niet in overeenstemming is met het tijdstip, dat op de Hongaarse zegel wordt vermeld nl. 22 uur 2 min. 34 sec. Ergens heeft iemand zich dus tien seconden verteld!

LET OP LINKER PORTIER

Natuurlijk passeer je op de fiets dagelijks tientallen langs de weg geparkeerde auto's. Hierbij is echter wel enige oplettendheid geboden! Het is namelijk altijd mogelijk dat het linkerportier van de auto, waar je langs rijdt, plotseling geopend wordt en de automobilist uitstapt. Je hebt dan een grote kans dat je met je fiets komt te vallen en als er op dat moment geen ander verkeer passeert, heb je geluk gehad.
Zeker, het aan de linkerkant van een auto uitstappen en daarmee het verkeer in gevaar brengen is verboden, maar het gebeurt toch nog dikwijls. In Duitsland bijvoorbeeld zijn op deze wijze in één jaar tijd ongeveer 4000 ongelukken gebeurd. Neem je dus voor steeds een oogje te houden op de linkerportieren van de auto's die je op de fiets passeert!

AUTO WEG

Een winkelier in Zuid-Engeland ging vorige maand een paar familieleden uitgeleide doen, die per boot naar Zuid-Afrika vertrokken. Hij parkeerde zijn auto in Southampton langs de kade tussen andere wagens in. Toen hij een paar uur later terugkwam, was zijn wagen weg. Het bleek dat de auto tezamen met andere auto's ingescheept was op een boot naar New York. De winkelier had namelijk bij het parkeren niet gezien dat hij zijn auto tussen de wagens, die voor Amerika bestemd waren, had neergezet!

KNOPENTIP

Als plastic-knopen met de gaatjes aan de onderkant in een te heet sop stuk zijn gegaan, kun je er, als je handig bent, toch weer goed bruikbare knopen van maken. Leg de knopen net zo lang in flink heet water tot het plastic zacht wordt. Leg de knopen dan stuk voor stuk op een oud doekje en maak er met de figuurzaagboor twee nieuwe gaatjes in, dwars door de knoop heen. Je zult zien dat je de knopen nu weer aan je blouse of jurk kunt naaien en je kunt als je niet weer een te heet sopje gebruikt bij het wassen, van deze „herboren knopen" nog lang plezier hebben.

EEN MEZENRESTAURANT

Van een leeg blikje, een stukje hout, een spijker en een stuk touw, kun je 'n prachtig mezenrestaurant maken.
Sla een spijker door de bodem van het blikje en timmer daar het houtje stevig op. Op afbeelding A kun je zien hoe het houtje, de spijker en het touwtje aan elkaar vast gemaakt moeten worden. Koop van je zakgeld een paar ons vet bij de slager, snijd het in kleine stukjes en braad het uit. Giet het warme vet in het blikje en strooi er zonnepitten en andere graansoorten in, die je bij een graanhandelaar kunt kopen. Wacht tot het vet hard en koud geworden is en hang daarna je zelfgemaakte mezenrestaurant aan een tak van één van de bomen in de tuin.

VERSIERDE KERSTKAARSEN

Met wat gekleurde, kneedbare was, waarvan ook allerlei leuke diertjes en poppetjes te maken zijn, kun je Kerstkaarten prachtig versieren. Kies bij voorkeur rode en groene was, want deze kleuren horen bij Kerstmis en doen het op de sneeuwwrite kaarsen bijzonder goed. Rol de was uit tot een dun slangetje en wikkel dit om de kaarsen, zoals de tekening aangeeft. Maak vervolgens ook een aantal bolletjes ter grootte van een kleine erwt en geef die een plaatsje tussen de windingen. Zoals het plaatje laat zien, kun je op deze manier allerlei mooie variaties maken.

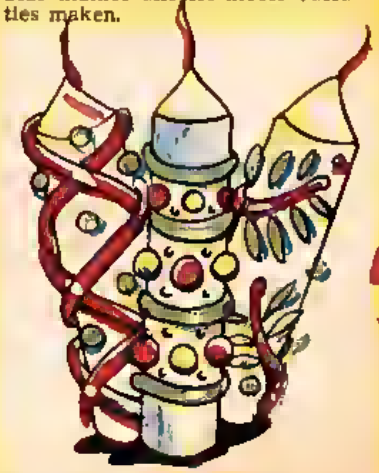

(12)
RÉMI, EEN VONDELING, HEEFT FRANKRIJK VERLATEN EN IS NAAR ENGELAND GETROKKEN WAAR HIJ ZIJN OUDERS HOOPT TE ONTMOETEN. DEZE ZIJN NIET ERG AARDIG VOOR HEM EN OEFENEN EEN HEEL VREEMD BEROEP UIT. MATTIA, EEN VRIEND VAN RÉMI EN HET HOND JE CAPI VOELEN ZICH AL EVEN MIN OP HUN GEMAK BIJ HET ECHPAAR DRISCOLL EN VERTROUWEN DE ZONDERLINGE GEDRAGINGEN VAN HET WEETAL NIET . . .

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek: Alleen op de Wereld.

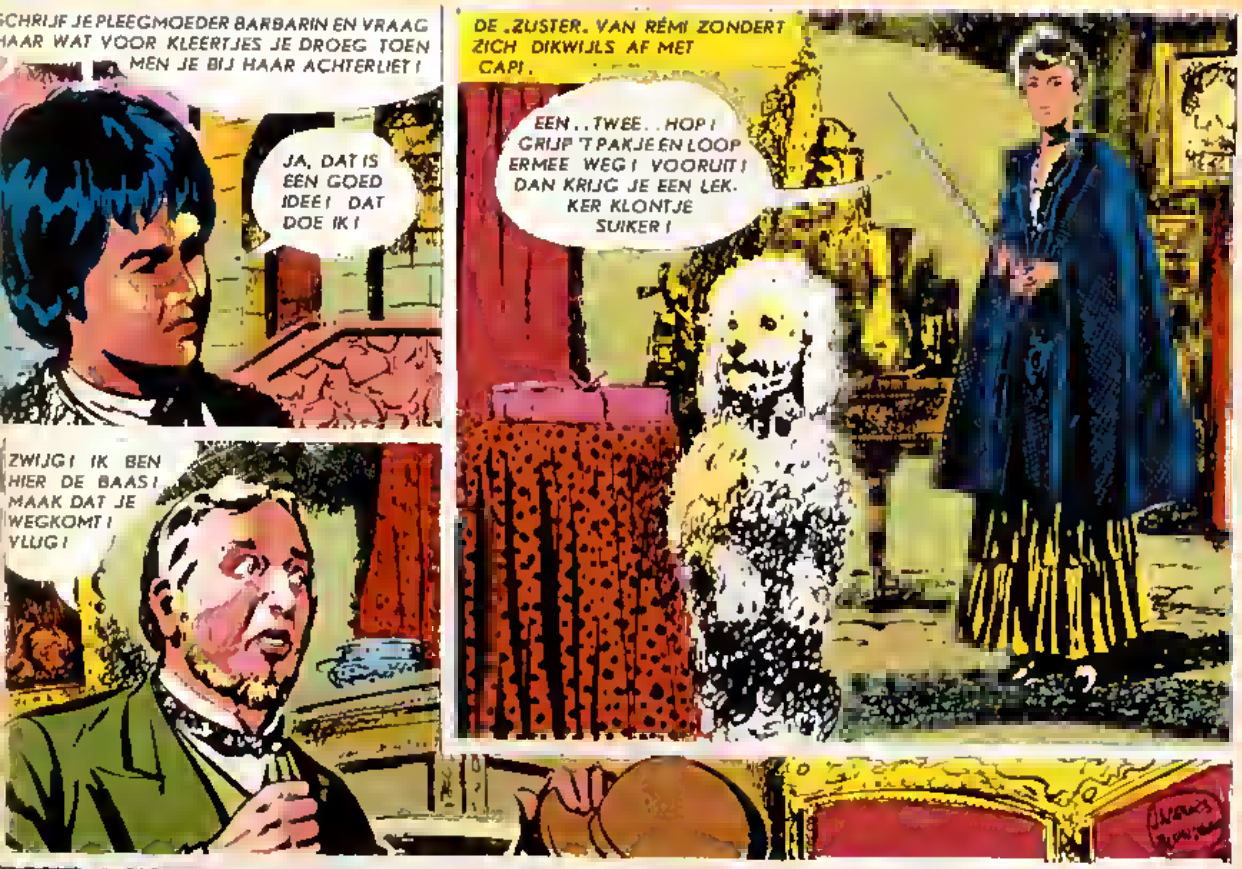
SCHRIJF JE PLEEGMOEDER BARBARIN EN VRAAG HAAR WAT VOOR KLEERTJES JE DROEG TOEN MEN JE BIJ HAAR ACHTERLIET!
JA, DAT IS EEN GOED IDEE! DAT DOE IK!
DE „ZUSTER" VAN RÉMI ZONDERT ZICH DIKWIJLS AF MET CAPI.
EEN.. TWEE.. HOP! GRIJP 'T PAKJE EN LOOP ERMEE WEG! VOORUIT! DAN KRIJG JE EEN LEKKER KLONTJE SUIKER!
ZWIJG! IK BEN HIER DE BAAS! MAAK DAT JE WEGKOMT! VLUG!

EEN DOOS MET NIELI. WE KOUSEN! WAAR HEEFT HIJ DIE NU VANDAAN?
DIE HEEFT IE VAST GESTOLEN! IK DACHT DAT IK 'HOUD DE DIEF' HOORDE ROEPEN!
LAT EN WE VAN DE MIST GEBRUIK MAKEN. KOM, ER VANDOOR!

AN BEN IK CAPI OEVEEL IK OOK AN HEM HOUD EEL LIEVER WIJT, VADER!
IK WIL NIET DAT HIJ EEN DIEF WORDT, EVENMIN ALS IK DAT ZELF WIL WORDEN! DAT BEGRIJPT U TOCH WEL!
GOED, VOORTAAN GAAT HIJ ALLEEN MAAR MET JOU UIT TEVREDEN?

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig worden opgeknapt, maar de kinderen, Gordon, Alison en John, mogen alvast in de tuin gaan kamperen. John ontdekt in het huis een kamer waarin een aantal pakken staat. De huisbewoarder, Brimley, en zijn vrouw vinden dat de jongen nu teveel weet en sluiten hem op. John weet echter via een geheime gang te ontsnappen. Wanneer de kinderen naderhand de pakken weer gaan bekijken, blijken die slechts briefpapier te bevatten. Later ontdekken zij in het bos dat „Smokkelaarsbos" wordt genoemd, een hol dat toegang geeft tot een onderaardse kamer waarin zij weer andere pakken vinden. Inmiddels hebben zij gezelschap gekregen van Leslie, een oude vriend van hun ouders, en deze stelt voor, de pakken naar een andere plaats te brengen. Dit moet 's nachts gebeuren, omdat zij bang zijn, betrapt te worden door de Brimley's of majoor Markins, 'n buurman die zij zeer verdacht vinden...

... de terugweg was gemakkelijker dan de heenweg ...

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

ZONDER moeite bereikten zij het bos, maar het bleek bijzonder lastig te zijn om het hol te vinden. Zij hadden afgesproken zo weinig mogelijk gebruik te maken van hun lantaarns en daardoor dwaalden zij een heel stuk van de juiste weg af. Maar juist toen zij er aan begonnen te wanhopen of zij de plaats van bestemming ooit nog zouden bereiken, was het John die het hol had gevonden. Een maal binnen knipten zij natuurlijk de lantaarns aan. „Tjonge!" zei John. „Ik ben moe. We hebben zeker wel tien kilometer gelopen."

Leslie keek op zijn horloge. „'t Is nu precies twaalf uur," zei hij. „We zijn dus een uur en twintig minuten op pad geweest. De volgende keer zal het wel vlugger gaan. Kom, mensen, we moeten aan het werk."

Hij ging zelf als eerste de trap af en vroeg Alison hoe zij de vorige keer de geheime opening had gevonden. Zij legde het uit en daarna bukte hij zich en duwde hard tegen de onderste tree van de trap. Geluidloos draaiden vier treden om een as, zodat een donker gat zichtbaar werd. „Pompernikkel, wat is dat slim gedaan!" zei hij en, bijgelicht door de anderen, schoof hij de kleine helling af die naar het onderaardse vertrekje leidde. Meteen begon hij de pakken naar boven te gooien die dan door Alison en de jongens netjes in de gang werden opgestapeld. Het duurde niet lang voordat Leslie uit het gat klom en het teken gaf om er weer vandoor te gaan. Al met al waren ze een kwartier in het hol geweest en het speet niemand dat zij het nu, zwaar beladen, weer de rug toe konden keren. En, zoals Leslie had gezegd, de terugweg was makkelijker dan de heenweg. Doordat zij nu het bos uit in plaats van in gingen, konden zij op het beetje maanlicht afgaan dat buiten het woud de velden schaarse verlichtte. Bij de rand van het woud gekomen, stelde Leslie voor, dat Alison en Gordon verder een andere weg zouden nemen dan John en hij. Op die manier zouden zij minder duidelijke sporen maken.

Het was niet helemaal zonder ongelukken dat de twee partijen het terras bereikten. John, die door zijn vracht moeizaam en bijna blindelings over de wei strompelde, botste tegen een slapende koe. Het beest was nog verbaasder dan hij en sloeg meteen op hol, zodat ook de andere koeien opschrokken en er vandoor gingen.

„Bangerds!" schold John opkrabbelend.

„Heb je je pijn gedaan?" vroeg Leslie fluisterend.

„Nee, ik geloof het niet," zei John, die zich een beetje schaamde.

„Goed zo. Speel dan maar asjeblieft geen cowboytje meer." — Gordon en Alison zochten op een bepaald moment dekking achter een heg, in de mening dat zij iemand in de naburige wei hoorden aankomen. Maar het bleek alleen maar een paard van boer Grundel te zijn die zijn flank langs een schuurtje schuurde. Even later hoorden zij duidelijk stemmen, maar het geluid kwam zo ver, dat zij zich daarover niet ongerust maakten. Bij het Meeuwennest aangekomen waren zij allemaal blij, eindelijk hun zware last te kunnen neerleggen. Zij borgen de pakken in de grote kast en gingen meteen terug naar het woud, ditmaal echter langs een gemakkelijker pad, zodat zij geen moeite hadden het hol te vinden.

„Ik denk dat wij nog twee keer moeten lopen," zei Leslie zacht toen zij bij het hol stonden. Zestien pakken hebben we al naar het Meeuwennest gebracht, ik heb ze geteld toen we ze in de kast legden. Dus moeten er nog vierentwintig zijn. Die kunnen we onmogelijk alle-

„Hier sloeg meteen op hol, zodat ook de andere koeien opschrokken en er luid loeiend vandoor gingen.

maal tegelijk meenemen. Dus zullen we er iedere keer twaalf dragen."
Verlangend om naar bed te gaan, liepen zij snel de trap af en verdeelden de pakken: twee voor John, vier voor Leslie en de twee anderen elk drie. Bij het weggaan keek John nog even achterom en telde de achtergebleven pakken: het waren er nog twaalf.
De tweede tocht verliep heel wat beter dan de eerste. Hun ogen waren zo aan het donker gewend dat zij bijna even gemakkelijk konden lopen als overdag.
„En nu de laatste nog," zei Gordon nadat de tweede lading veilig was opgeborgen. „'t Zal me niet spijten als ik in bed lig. Ik heb op mijn schouder een lelijke geschaafde plek."
Gesterkt door da gedachte dat zij nu weldra klaar zouden zijn, stapten zij snel door. Net als de vorige keren ging Leslie de geheime bergplaats in om de anderen de paketten aan te geven. „We hebben geluk, riep hij verheugd. „Het zijn er toch maar elf an geen twaalf zoals we dachten."
„Je vergist je," zei John prompt. „'t Zijn er wel twaalf. Ik heb ze geteld voordat we de laatste keer weggingen."
„Ja, ik dacht het ook," zei Leslie sussend. „Maar ja moet je hebben verteld."
„Nee, John heeft gelijk," aprak Gordon hem tegen. „Ik heb er vóór laatste keer vierentwintig geteld en ik weet zeker dat we er twaalf hebben meegenomen. En dus hebben we er ook twaalf achtergelaten."
Er viel een angstige stilte. Toen fluisterde Alison, die een rilling over haar rug voelde gaan: „Er is maar één verklaring. Terwijl wij weg waren heeft iemand anders 'n pak weggehaald. Misschien heeft iemand ons gezien."
„Hm!" was alles wat Leslie zei. Hij pakte zijn vrachtja op en ging de anderen voor naar boven. Hij had nu nog maar één gedachte: de kinderen zo vlug mogelijk veilig in het kamp te krijgen.
Het was half drie toen zij de laatste pakken in de grote kast van de slaapkamer hadden gelegd. Behalve Leslie rolde iedereen bijna om van de slaap.
„Ik wou maar dat wij het huis konden afsluiten," zei Leslie de trap af lopend. „Nu kan iedereen zo naar binnen wandelen en de spullen weg halen. We kunnen

„De majoor houdt ervan alles uit zijn race-boot te halen wat er in zit. Kijk, hij komt deze kant op....."

niet eens de voordeur achter ons dicht trekken, want dan kunnan we er zelf niet meer in. Ik wou dat die vervelende Brimleys de sleutels niet badden meegenomen."
„We zouden door een raam naar binnen kunnen gaan," merkte Gordon op.
„Ja, maar als we de ramen open laten, kan ieder ander ook op die manier naar binnen," wierp Gordon tegen. „Enfin, we zullen het beste er maar van hopen. Nu moeten we eerst slapen. Kom mee, jongens!"
Hij sliep al als een roos en ook Gordon snurkte een vrolijk lied, toen John plotseling rechtop in zijn bed ging zitten en riep: „Ik weet het."
„Wat weet jij?" kwam de slaapdronken stem van Leslie.
„Ik weet waar wij de schat moeten verbergen!"
„Waar dan....?" — „Ik zal het je morgen laten zien."
„'t Is.... al.... morgen...," mompelde Leslie en toen ontfermde de slaap zich over de nachtbrukers.

Leslie was de volgende ochtend het eerste op en maakte het ontbijt klaar. „Kom jongens, wees een beetje kwiek!" vermaande hij toen de kinderen slaperig goede morgen kwam wensen. „Niemand mag aan ons merken, dat we slaap tekort zijn gekomen. Hee! zeg, John. Heb ik dat nou gedroomd of heb jij vannacht toen ik net in slaap viel, werkelijk gezegd, dat jij een goede schuilplaats wist?"
„Nee, dat heb je niet gedroomd," zei John, trots als een pauw. „Ik weet een prima plekje. Zo prima dat niemand het ooit vindt!"
„Opschepper!" zei Alison. „Wat is het dan?"
„Luister!" zei John dramatisch. „De pakken in het kamertje dat ik heb ontdekt, zijn niet echt. Je zou ze dus de valse pakken kunnen noemen. De pakken die we in de kast hebben gelegd, zijn wel de echte. Maar het lijkt er veel op dat iemand nu al heeft ontdekt wat wij vannacht hebben gedaan en het valt dus te verwachten, dat die onbekende de pakken uit de kast gaat halen. En daarom stel ik voor dat wij dat rustig toelaten."
„Ja, we zullen daar gek zijn," protesteerda Gordon. „Dacht jij dat ik de halve nacht voor niets had gesjouwd?" — „Nee, lieve broeder. Want vóórdat wij de pakken uit de kast laten stelen, ruilen we ze om met de valse pakken! De echte pakken dus in het kamertje waar onze tegenstanders zelf de valse pakken hebben neergelegd. En de valse pakken in de kast."
Het was nog al ingewikkeld, maar Leslie sloeg zichzelf deverend op zijn dijbeen en riep: „De jongen heeft gelijk! Het is een oude truc, maar we hebben alle kans dat de vijand erin tippelt." En dus gingen zij opnieuw aan het sjouwen. De valse pakken uit het kleine kemertje boven de keuken gingen — allemaal op één na — in de grote kast van

de slaapkamer. De echte pakken werden in het kleine kamertje opgestapeld, bij het ene valse pak dat was achtergebleven. „Als er nu iemand hier komt kijken," zei John, „dan zal hij niets verdachts merken, want deze pakken zien er precies hetzelfde uit als de andere en ze liggen in dezelfde stand. Niemand zal iets in de gaten hebben!"

„Ik vind het toch maar een gewaagd plan, hoor!" zei Gordon. „We weten niet wat er in die andere pakken zit, misschien wel iets heel gevaarlijks!"

„Het is in ieder geval waardevol," zei Leslie. „Waarom zouden ze ze anders in dat hol hebben verstopt?"

„Maar nu moeten we toch weg," zei Alison. Tom Voetbal komt ons dadelijk halen. We hadden toch afgesproken dat we met hem zouden gaan varen?"

Even later waren ze in het kamp terug en het duurde niet lang of Tom kwam er aan. Onder zijn leiding maakten zij de boot gereed en zetten zij koers naar een plaats die ongeveer anderhalve kilometer buiten de kust lag en waar, volgens Tom, de vis altijd prima beet. Daar aangekomen wierpen zij hun hengels uit en zwijgend staarden zij een kwartier lang naar hun dobbers, alsof vissen een heel ernstige zaak was. Het was natuurlijk John wie de stilte teveel werd. Hij keek naar de kust en zag een bijzonder leuk wit huisje. „Wat voor huis is dat?" vroeg hij.

„De Witte Schuur" wordt het genoemd," antwoordde Voetbal.

„Hee," riep Alison uit, „woont Majoor Markins daar niet?"

„Ja, dat klopt. Hij heeft er een leuk eigen haventje bij. Mijn vader zegt dat het vroeger een verzamelplaats voor smokkelaars was."

„Er zal wel niet veel meer worden gesmokkeld, wel?" vroeg Gordon onschuldig.

„Tien keer zoveel als twintig jaar geleden! Smokkelen wordt tegenwoordig veel beter betaald dan vroeger. Je moet niet vergeten, dat er bijna op alle goederen veel belasting zit en met een motorboot kun je veel meer vervoeren dan met zo'n oude zeilboot of pieremegochel." Tom Voetbal bleek veel van het onderwerp af te weten. „Maar het is natuurlijk wel reuze gevaarlijk," veronderstelde Leslie.

„Dat valt best mee," ontkende Tom. „Om te beginnen zijn er al heel weinig douanes. Je ziet wel veel oude douane-huisjes, maar die zijn de laatste jaren allemaal verhuurd aan vakantiegangers."

„Ja, dan komt er aan het smokkelen natuurlijk niet gauw een eind," begreep Gordon.

„Zo is het," zei Tom. Door de invoerrechten die wij betalen moeten op fototoestellen en sigaren en wijn en een heleboel andere dingen, blijft smokkelen een winstgevend bedrijf voor mensen die het met de wet niet zo nauw nemen. En die mensen zijn er hier nog genoeg. Vandaar ook dat je hier zoveel motorboten ziet."

„Ik zie er nu een," zei John. „Hij komt uit het haventje van majoor Markins."

„Ah, dat zal zijn raceboot wel zijn. Het snelste bootje van de hele buurt en de majoor houdt ervan, er alles uit te halen wat er in zit. Kijk, hij komt deze kant op." De vis werd vergeten en niemand lette meer op de vislijnen omdat iedereen naar de prachtige boot keek die op hen toestormde. Het lawaai van de motor zwol steeds meer aan en weldra konden zij elke lijn van het scheepje goed onderscheiden. „Hoe heet het eigenlijk?" vroeg Alison. — „De Vliegende Hollander," zei Tom Voetbal. Terwijl Tom dat zei, ging de boot langs hen heen. Daarna maakte „De Vliegende Hollander" een grote boog en even later dreven de twee scheepjes naar elkaar toe. Plezierig lachend over zijn hele vrolijke gezicht stond de majoor aan het stuurrad. „Hallo!" bulderde hij. „Wil de vis nogal bijten?"

„Slecht!" antwoordde Gordon. Naast de majoor stond een grote jongen van een jaar of zestien en op een kort bevel pakte hij de andere boot vast.

„Wie is jullie vriend?" vroeg majoor Markins terwijl hij naar Leslie knikte en hem „verdacht" aankeek, zoals John later beweerde.

Alison stelde de mannen aan elkaar voor. „Die is Leslie Slater, een oude vriend van de familie. Hij is zondag met vader en moeder meegekomen en wij hebben hem gevraagd, bij ons te blijven. En dit is majoor Markins, Leslie, een buurman die erg aardig voor ons is geweest. Het ijs dat wij zondag hadden, hebben we van hem gekregen."

....majoor Markins keek zeer stug voor zich uit....

De twee mannen bogen naar elkaar en de majoor vroeg: „Wie heeft er zin om een tochtje in „De Vliegende Hollander" te maken?"

„Oh, ik, alstublieft!" riep John onmiddellijk. „Dank je, John. Je geestdrift doet me goed. Stap er maar in."

„We kunnen niet allemaal mee," zei Gordon weifelend.

„Niemand hoeft zich op te offeren," zei de majoor. „Tom Voetbal wil wel zo vriendelijk zijn, jullie boot terug te brengen en dan kunnen jullie allemaal met mij mee — als je zin hebt tenminste."

Drie minuten later was alles geregeld en vloog het hele gezelschap in de speedboot over het water. Een half uur lang draaiden zij in ongelofelijk tempo bochten en cirkels en achten en het speet iedereen toen de majoor op zijn horloge keek. „Een half uur vóór etenstijd gaat er altijd een klein belletje in mijn maag," zei hij. Ik zal zorgen dat jullie nog een lekkere portie ijs en wat te drinken krijgen en dan breng ik je naar huis."

„Fijn, dank u wel," zei Leslie. — „En John," vervolgde de majoor, zich tot de jongste wendend," heb je nog avonturen beleefd? „Wij zijn gisteren naar de grote verkoping geweest," vertelde John. — „Oh ja??"

„Ja, ik had gedacht dat wij u er misschien nog zouden zien." — „Nee, ik houd niet erg van dat soort dingen."

„O, en John dacht nog wel dat hij uw wagen had gezien," zei Alison. De majoor trok een bijzonder strak gezicht toen hij antwoordde: „Nee, ik ben er niet geweest. Ik was kilometers ver weg." En toen, na een pijnlijke stilte: „Zo, John, dus jij meende mijn auto te herkennen." — „Ja, inderdaad," antwoordde John ernstig. „Maar als u zegt, dat hij er niet was, dan ..."

„Dat heb ik niet gezegd," weersprak de majoor. „Ik zei dat ik er niet ben geweest, maar ik zou graag weten of mijn wagen er wel is geweest."

„ZXY 999", was John's korte antwoord. Majoor Markins keek zeer stug voor zich uit toen hij „De Vliegende Hollander" zijn kleine haven in stuurde...

TOKKIE TOR

DOOR WALT DISNEY

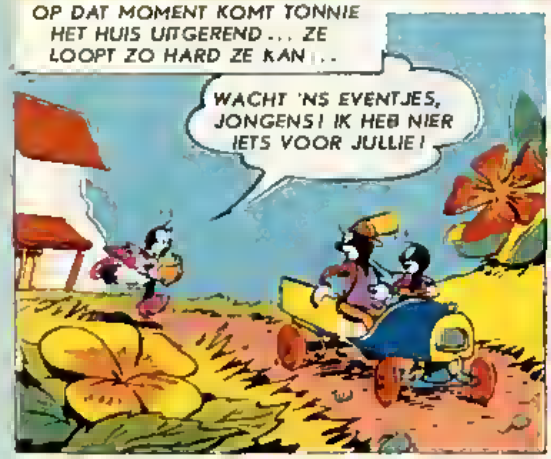

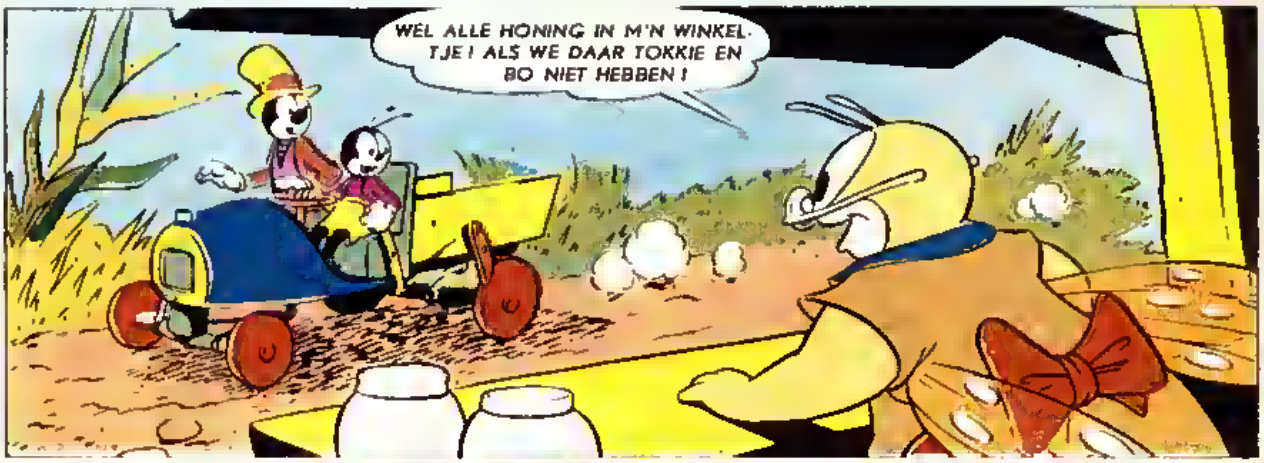

DE JONGENS BEDANKEN BERTA HEEL HARTELIJK EN TOKKIE KOOPT BIJ HAAR EEN LEKKER POTJE HONING OM DAAR VANAVOND TON-NIE MEE TE VERRASSEN. ZE IS DOL OP HONING, VOORAL ALS ZE HET OP VERS GEBAKKEN EIGENGEMAAKT BROOD KAN SMEREN... VOOR HAAR BESTAAT ER NIETS LEKKERDERS OP DE HELE WERELD!

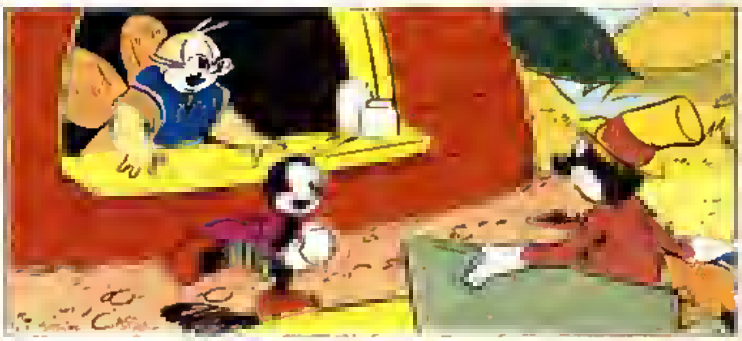

EN DAN GAAN ZE OP WEG. BO DRUKT Z'N HOED DIEP OP ZIJN HOOFD, WANT TOKKIE ZET ER ZO'N VAART ACHTER DAT DE WIND GEWOON OM HUN OREN SUIST! EERST RIJDEN ZE DE WEG AF...

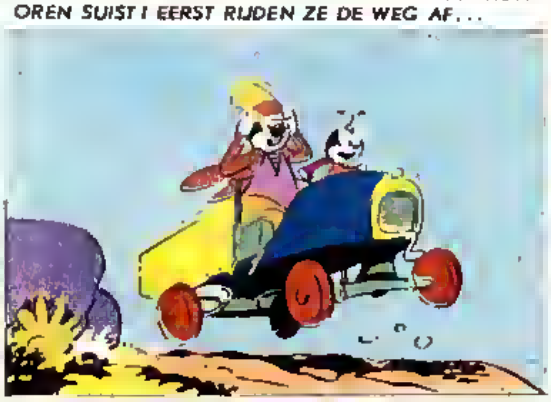

...TOT ZE EEN KILOMETER VOORBIJ DE HEUVEL OP HET KRUIS-PUNT KOMEN, WAAROVER BERTA BIJ HUN VERTELD HEEFT.

TOKKIE WEIFELT NOG EEN BEETJE, MAAR NIET LANG... ZIJN VRIEND SCHIJNT ZO ZEKER TE WETEN DAT HIJ GELIJK HEEFT!

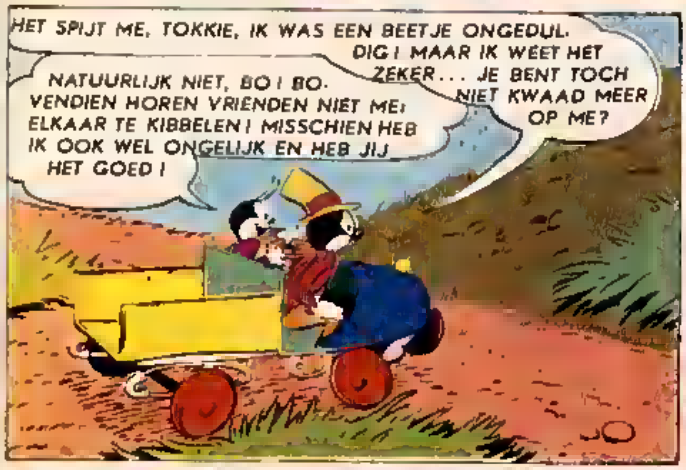

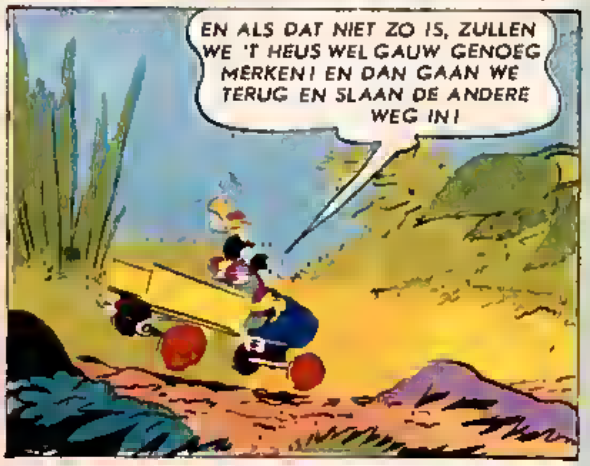

HOE VERDER ZE OP HET WEGGETJE KOMEN, HOE SLECHTER HET WORDT. EN EVEN LATER SCHIET DE WAGEN MET EEN DOF, ZUIGEND GELUID DE DIKKE ZWARTE MODDER IN. ZE ZITTEN MUURVAST...

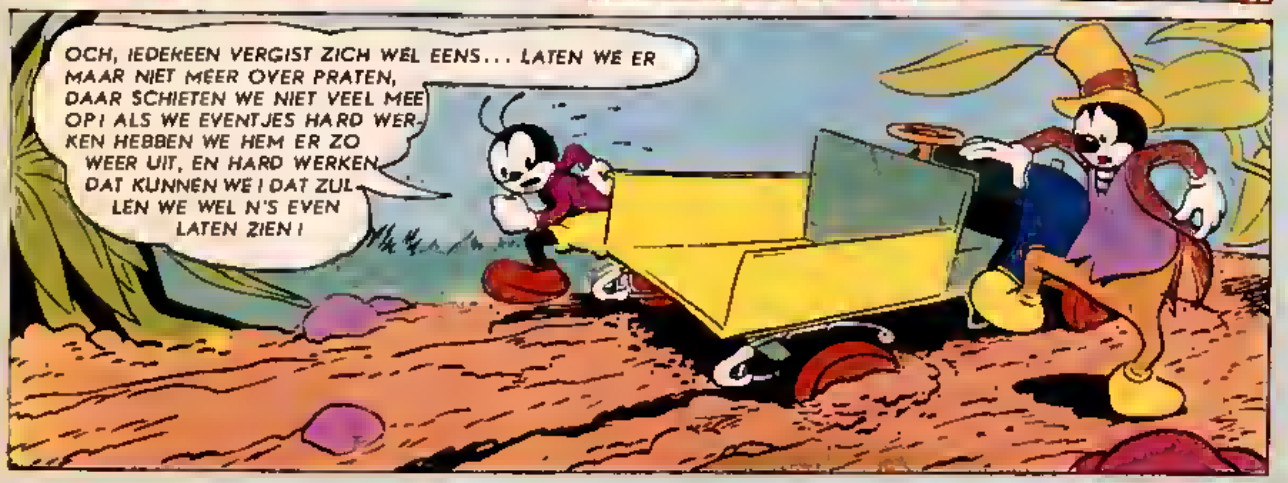

IK ZIE HET AL; HET WIEL SLIPT DOOR IN DIE GLADDE MODDER. WE ZULLEN WAT TAKJES EN BLADEREN MOETEN HALEN EN DIE ER ONDER LEGGEN, MISSCHIEN TREKT DE WAGEN ER ZICH DAN ZELF WEL UIT...

IK GA HET BOS IN, DAAR LIGT GENOEG HOUT, TOKKIE!

NOU, ALS IK EEN BEETJE GELUK HEB, KRIJG IK HEM ER ZO WEL UIT, BO! IK MOET ALLEEN OPPASSEN, DAT IK NIET WEER IN ZO'N ZACHTE PLEK MODDER TERECHT KOM! ALS IK HEM ER UIT HEB, DRAAIEN WE METEEN OM EN GAAN WE TERUG NAAR HET KRUISPUNT EN NEMEN DE ANDERE WEG!

HET IS GELUKT! DAT HEB JE TOCH MAAR EVENTJES KNAP GEDAAN, TOKKIE!

NOU, ZO KNAP WAS HET NIET. IK HEB ALLEEN MAAR EEN BOEL GELUK GEHAD! GA 'NS EEN EINDJE OPZIJ, BO, DAN KAN IK DE WAGEN KEREN. WE HEBBEN HIER NU WEL GENOEG TIJD VERSPILD, VIND JE NIET?

TOKKIE WEET DE WAGEN TE KEREN ZONDER NOG EENS VAST TE KOMEN ZITTEN IN DE GLIBBERIGE MODDER. BO SPRINKT AAN BOORD EN DAN RIJDEN ZE GAUW TERUG NAAR HET KRUISPUNT. DIT KEER SLAAN ZE DE GOEDE WEG IN. HET PAADJE LOOPT DWARS DOOR EEN DONKER BOS, DAN LANGS DE RAND VAN EEN MOERAS, DWARS DOOR DE HEI TOT DE RAND VAN EEN ANDER BOS...

..WAAR ZE OPEENS EEN GROOT BORD ZIEN STAAN. HET ZIET ER UIT ALSOF HET DAAR PAS NEERGEZET IS!

HÉ, DAT IS VREEMD, BO! IK HEB NOOIT GEWETEN DAT ER HIER IN DE BUURT ERGENS EEN STAD WAS! HEB JIJ ER SOMS OOIT VAN GEHOORD?

MAAR VOOR BO WAT KAN ZEGGEN, ZIEN ZE IN DE VERTE EEN OUDE MAN, DIE EEN BEETJE DROEFGEESTIG TEGEN EEN BOOM STAAT TE LEUNEN. ZE RIJDEN ER NAARTOE EN DAN..

GOEIE GRUTJES, BO! MOET JE ZIEN... DAT LIJKT DE OUDE GREGORIUS WEL, VIND JE NIET?

JA, JE HEBT GELIJK... MAAR HET IS HEM OOK!

WAT IS ER MET JOU AAN DE HAND, GREGORIUS? JE KIJKT ZO BEDROEFD!

IK BEN OOK BEDROEFD, JONGENS. ER IS IETS HEEL ERGS AAN 'T GEBEUREN... ALS WE ER NIET GAUW WAT AAN DOEN, BEN IK BANG, DAT WE ALLEMAAL ZULLEN VERHONGEREN VAN DE WINTER!

NOU, ZIE JE HET NIET EEN BEETJE TE SOMBER IN, GREG? ZO ERG ZAL HET TOCH WEL NIET ZIJN, DENK IK!
ZET JE WAGEN HIER MAAR TUSSEN DE STRUIKEN, TOKKIE EN KOMEN JULLIE DAN MET ME MEE... IK ZAL JULLIE LATEN ZIEN DAT IK GELIJK HEB!

IK HEB ER AL EEN MOOI PLAATSJE VOOR GEVONDEN, ALS ER IEMAND VOORBIJ KOMT, ZAL DIE HEM VAST NIET ZIEN IN DIT HOGE GRAS!

VOORZICHTIG HOOR, JONGENS! BLIJF IN HET GRAS LOPEN, ZODAT NIEMAND JULLIE KAN ZIEN EN DENK ER OM; MAAK GEEN ENKEL GELUID!

IK WOU DAT JE ONS NU MAAR 'NS WILDE VERTELLEN WAT ER IS!
GEDULD, TOKKIE! JE ZULT HET ZO MET JE EIGEN OGEN ZIEN!

EVEN LATER KOMEN ZE BIJ EEN OPEN PLEK..
KIJK DAAR MAAR EENS!
LIEVE HELP! M-MAAR D-D-DAT IS RUDOLF RAT... MET Z'N HELE BENDE! IK BEGRIJP HET NIET... WAAROM ZIJN ZE EIGENLIJK AL DIE HAZELNOTEN DAAR AAN 'T WEGHALEN?

RATTEN ETEN GEEN NOTEN! NEE, IK BEGRIJP ER HELEMAAL NIETS VAN! WAT ZOUDEN ZE ER MEE GAAN DOEN? WAT ZIJN ZE VAN PLAN?
LUISTER MAAR 'NS GOED NAAR ZE, TOKKIE DAN ZUL JE ER GAUW GENOEG ACHTER KOMEN, WAAROM ZE DAT ALLEMAAL DOEN!

DE RATTEN ZIJN IN EEN UITBUNDIGE EN SPRAAK-LUSTIGE BUI.
HA! HA! JE ZULT 'NS ZIEN NOE MOOI DIT ZAAKJE LOOPT ALS VAN DE WINTER GEEN BOSBE-WONERS ERGENS EEN NOOTJE KAN VINDEN EN ZE ALLEMAAL WEL GEDWONGEN WORDEN OM BIJ ONS IN ONZE GRASHUTTEN TE KOMEN BEDELEN!

TERWIJL RUDOLF RAT NOG EVENTJES ALLE ZAKKEN NET-JES OP EEN HOOP LEGT, LAAT DE OUDE MAN ZIEN DAT HIJ HET BUIKSPREKEN NOG LANG NIET VERLEERD IS... OPEENS KOMT ER EEN KLAAGLIJK GEKREUN UIT DE ON-DERSTE ZAK... RUDOLF SCHRIKT... DAN KLINKT EEN STEM...

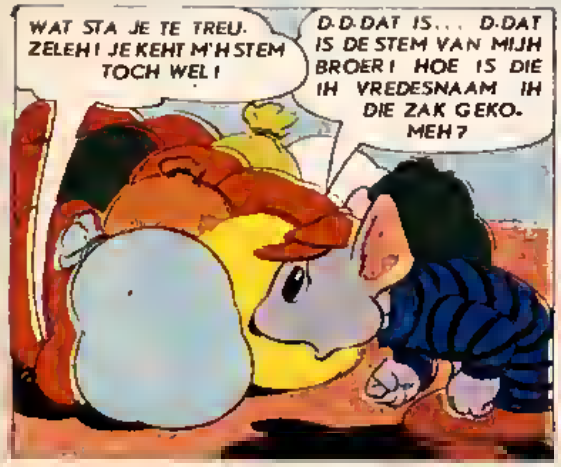

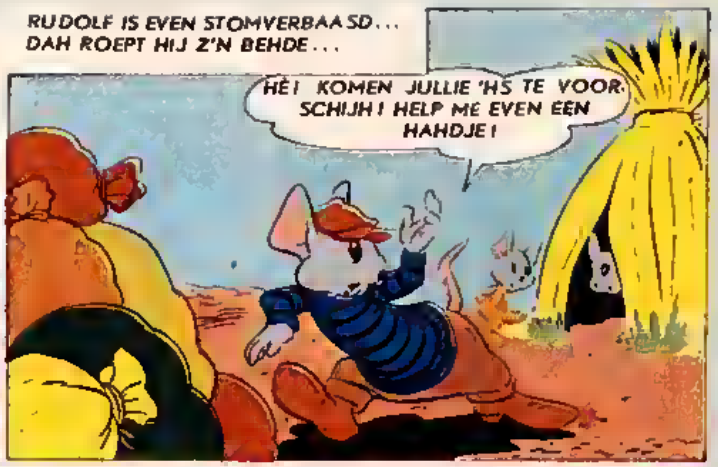

DAT HOEFT HIJ GEEH TWEE KEER TE ZEGGEH. VAH ALLE KAHTEH KOMEH DE RATTEH UIT HUH GRASNUTTEN EN BEGINNEH DE ZAKKEH HAZEL. HOTEH VAH DE STAPEL TE TREKKEN, TOT EIH. DELIJK DE ALLEROHDERSTE ZAK WEER IH HET GEZICHT KOMT.

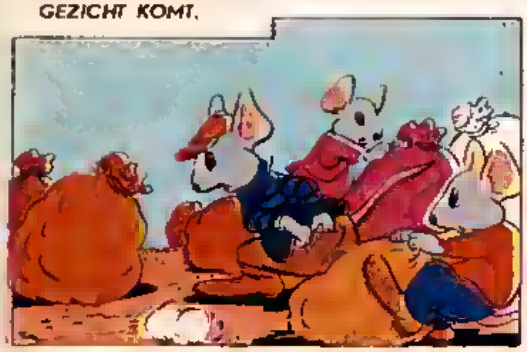

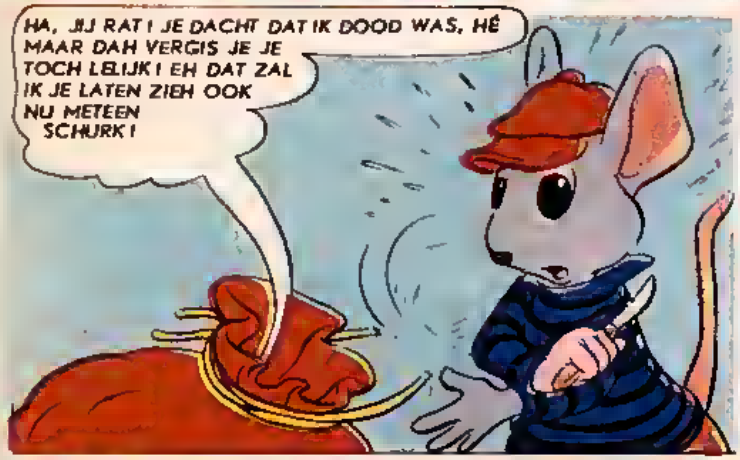

ALS HIJ DE STEM HOORT, DIE UIT DE ZAK KLIHKT, DEINST RUDOLF VAN SCHRIK TERUG!

JULLIE WETEN TOCH DAT DE EEKHOORNS DE GEVAARLIJKSTE VIJANDEN VAN DE RATTEN ZIJN, HÈ? EN DAAROM VLUCHT DE HELE BENDE MET RUDOLF AAN HET HOOFD MET KNIKKEN. DE KNIEËN EN LUID BONZENDE HARTEN HET BOS IN ..

LIEVE HELP, JONGENS! KIJK UIT! ZE KOMEN DEZE KANT OP! STRAKS ZIEN ZE ONS NOG!

KALM TOCH, BO! MAAK JE NU MAAR NIET ONGERUST! ZE ZIJN ZO BANG, DAT ZE ALLEEN NOG MAAR AAN VLUCHTEN KUNNEN DENKEN! ZE VINDEN ONS HEUS NIET... ZE ZIEN ONS NIET EENS! JE KUNT HIER RUSTIG BLIJVEN STAAN, JE BENT HIER NET ZO VEILIG ALS THUIS BIJ JE KACHELTJE! KIJK MAAR EENS...

JA JE HEBT GELIJK, TOKKIE! DAAR GAAN ZE ALLEMAAL!

IK BEN BLIJ DAT HUN PLANNETJE NIET GELUKT IS, ZEG!

JA NOU, IK OOK! MAAR DAAR MOETEN WE JOU VOOR BEDANKEN! TJONGEJONGE, GREG, IK WIST NIET DAT JE NOG ZO GOED KON BUIKSPREKEN! JE HEBT AL DE KLEINE BOSBEWONERS HET LEVEN GERED MET JE MOEDIGE DAAD! IK BEN GEWOON TROTS OP JE, WIL JE DAT WEL GELOVEN! BEDANKT, HOOR!

IK HEB ALLEEN MAAR GEDAAN WAT JIJ ME VERTELD HEBT! PER SLOT VAN REKENING WAS HET JOUW PLAN, TOKKIE!

JULLIE WAREN ALLEBEI FANTASTISCH, JONGENS! MAAR LATEN WE NU ASJEBLIEFT NIET NOG MEER VAN ONZE KOSTBARE TIJD VERPRATEN... DAAR LIGGEN DE HAZELNOTEN! DE RATTEN HEBBEN ZE NETJES VOOR ONS VERZAMELD EN IN ZAKKEN GEDAAN! WE ZULLEN ONS DEEL ER VAST MAAR UITZOEKEN!

ONZE VRIENDEN ZULLEN ONS OOK WEL HEEL DANKBAAR ZIJN, DENK JE NIET, BO? ER LIGT HIER GENOEG ETEN VOOR IEDEREEN EN VOOR DE HELE WINTER! WIJ ZULLEN ER WEL VOOR ZORGEN DAT IEDER ER WAT VAN KRIJGT. VOORUIT JONGENS, OPSCHIETEN... WE MOETEN ALLES IN ÉÉN KEER ZIEN MEE TE NEMEN!

S'AVONDS BIJ HET LICHT VAN DE MAAN WORDT ER EEN GROOT FEEST GEVIERD. TOKKIE EN TONNIE HEBBEN AL HUN VRIENDEN UITGENODIGD OP 'N SMULPARTIJ VAN GEBAKKEN SCHIJFJES HAZELNOOT, 'T HEERLIJKSTE ETEN DAT EEN TORRETJE ZICH MAAR KAN INDENKEN!

IK BEN ZO BLIJ DAT JE WEER HEELHUIDS THUISGEKOMEN BENT, TOKKIE... EN DAT JULLIE ZOVEEL ETEN MEEGENOMEN HEBBEN!

JA, DAT IS WEL FIJN HÈ? WEET JE, TONNIE, IK DENK DAT DIE BANGE RATTEN VAN RUDOLF OP 'T OGENBLIK NOG AAN 'T LOPEN ZIJN! HI! HI!

TOM POES EN DE BOEMERANG

IN ZIJN TUIN HAD HEER BOMMEL EEN VREEMD, KROM VOORWERP OPGEGRAVEN: EEN BOEMERANG. HET DING DROEG AAN DE ENE KANT HET OPSCHRIFT: „WIE MIJ ÉÉNMAAL GOOIT, KRIJG MIJ ALTIJD TERUG," „WIE MIJ RECHT GOOIT, IS MIJ KWIJT." HEER BOMMEL GOOIDE ONDANKS DEZE WAARSCHUWINGEN TOCH MET DE BOEMERANG EN ALLERLEI RAMPEN WAREN HIERVAN HET GEVOLG. NADAT HET DING EERST DE KEUKEN HAD HERSCHAPEN IN 'N RUINE, VERBRIJZELDE 'T DE RUITEN VAN EEN POLITIE-AUTO. HEER BOMMEL HAD NU EEN ONPRETTIG ONDERHOUD MET COMMISSARIS BULLE BAS, DIE NATUURLIJK HEEL BOOS WAS

DEZE LAFFE AANVAL ZAL JE BEROUWEN, BOMMEL! IK ZAL ZORGEN DAT JE DE ZWAARSTE STRAF KRIJGT . . . DE ALLERZWAARSTE . . . !

M-MAAR IKIK . . . . JOOST, B-BRENG MIJ 'N GLAS WATER

HET SPIJT ME; HEER OLLIE, MIJN KEUKEN IS VERWOEST HIER KAN IK NIET WERKEN; MET UW WELNEMEN!

HET IS UW EIGEN SCHULD, HEER OLLIE! WAAROM HEBT U DIE BOEMERANG NIET MET RUST GELATEN?

VAL JIJ ME OOK AL AF, TOM POES? ACH, HET IS BITTER! MAAR GOED . . . LAAT MIJ MAAR IN DE STEEK. GA MAAR HEEN. IK ZAL ZELF MIJN MOEILIJHEDEN WEL OPLOSSEN . . . .

. . . GEHEEL ALLEEN . . . ! TOE, TOM POES, STA DAAR NIET TE GAPEN! ZOEK EEN NIEUWE BIJL . . . EN HOUTJES ENNE . . .

BIJ ZIJN AUTO BLEEF DE COMMISSARIS PLOTS STAAN EN BEKEEK MET WANTROUWEN DE PLOTSELINGE BEDRIJVIGHEID IN HEER BOMMELS TUIN

BRANDHOUT HAKKEN . . . ? MIDDEN IN DE ZOMER . . . ? MAAR DAT IS VERDACHT!

OP AANWIJZINGEN VAN HEER BOMMEL LEGDE TOM POES NE BOEMERANG BOVEN OP EEN STAPELTJE BRANDHOUT EN BEGOOT DIT ALLES MET PETROLEUM TOEN ONTSTAK HEER BOMMEL DE BRANDSTAPEL
ZO... DAT IS HET EINDE VAN DIT ONGELUKSDINGS JONGE VRIEND!
IK ZAL MAAR EEN EMMER WATER KLAAR HOUDEN, HEER OLLIE. WE MOGEN GEEN ONGELUKKEN MAKEN
HALT... IN NAAM DER WET! DAAR BETRAP IK JE OP HETER-DAAD, HÈ!
MET EEN VLUGGE BEWEGING GRISTE DE COMMISSARIS DE BOEMERANG UIT DE VLAMMEN EN WIERP HET SMEULENDE DING IN DE EMMER
IK H-EB TOCH NIETS GEDAAN...!
ZWIJG, BOMMEL! DIT IS EEN NIEUW MISDRIJF! EEN POGING OM BEWIJS MATERIAAL TE VERNIETIGEN! MAAR GELUKKIG WAS IK NOG NET OP TIJD! GEEF MIJ MAAR EENS JE NAAM EN ADRES OP.
HEER OLLIE.., DIE BOEMERANG DRIJFT NIET! HIJ 'ZINKT! DAT IS TOCH WEL GEK VOOR ZO'N HOUTEN DING!
WAT ZEUR JE TOCH, TOM POES, TERWIJL...
... DE ENE RAMP NA DE ANDERE MIJ TREFT. WAS IK DAT ELLENDIGE DING MAAR KWIJT! WAT KAN HET MIJ SCHELEN, DAT HET ZINKT! LAAT HET... HOE DIEPER, HOE LIEVER...! HEE... WACHT EENS!

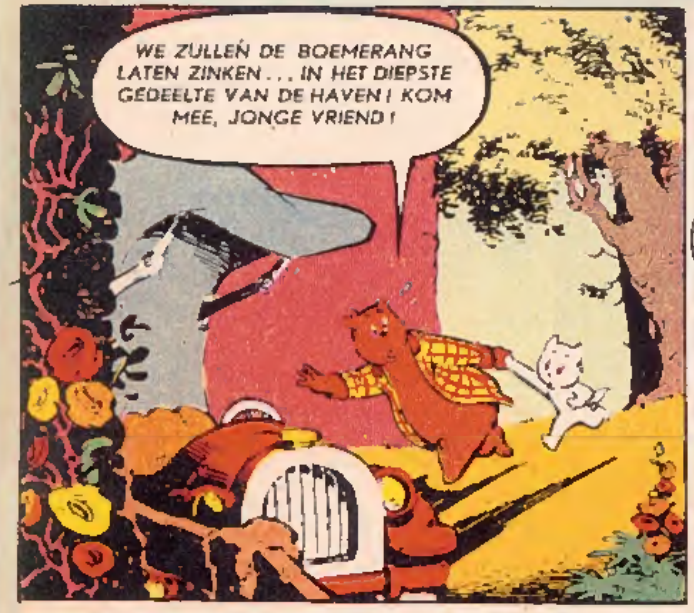
WE ZULLEN DE BOEMERANG LATEN ZINKEN . . . IN HET DIEPSTE GEDEELTE VAN DE HAVEN ! KOM MEE, JONGE VRIEND !

EVEN LATER SNORDE DE OUDE SCHICHT LANGS DE KADE VAN DE ROMMELDAMSCHE HAVEN EN HEER BOMMEL KNAPTE WEER HELEMAAL OP BIJ HET VOORUITZICHT, DAT HIJ DE BOEMERANG NU SPOEDIG KWIJT ZOU ZIJN
HEER OLLIE, IK MOET STEEDS DENKEN AAN DAT ENE OPSCHRIFT : „WIE MIJ RECHT GOOIT, IS MIJ KWIJT"
WEL, WAT ZOU DAT ?

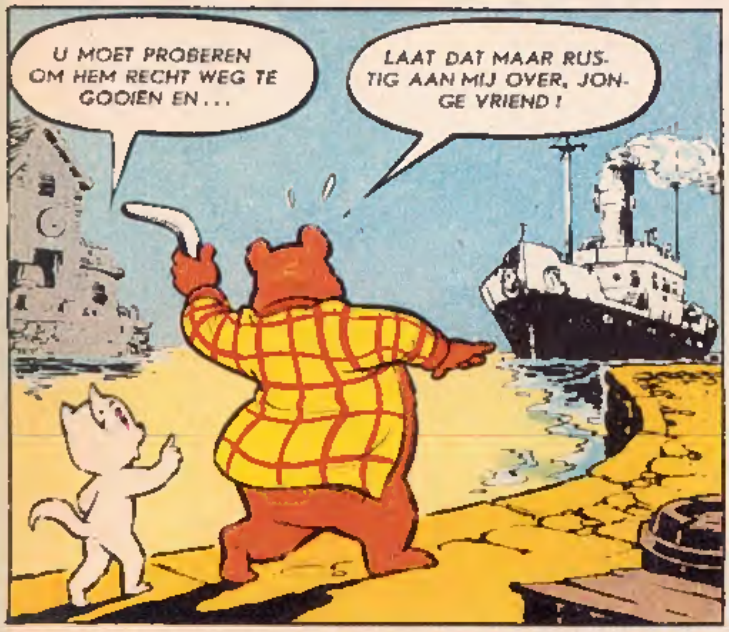
U MOET PROBEREN OM HEM RECHT WEG TE GOOIEN EN . . .
LAAT DAT MAAR RUSTIG AAN MIJ OVER, JONGE VRIEND !

HEER BOMMEL SLINGERDE DE BOEMERANG MET GROTE KRACHT VAN ZICH AF. HET GEHEIMZINNIGE DING KETSTE OP HET WATEROPPERVLAK EN VEERDE OMHOOG . . . .

VOORZICHTIG: WE NADEREN DE KADE. VOLLE KRACHT ACHTERUIT !

AU . . . ! ALLE VLIEGEN. DE ZEEPALINGEN ! WAT IS DAT ?

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

TOT ONTSTELTENIS VAN DE GEZAGVOERDER EN DE ROERGANGER ZEILDE EEN WERVELEND VOORWERP NAAR BINNEN EN TROF MET KRACHT DE SCHEEPSTELEGRAAF. DE HANDGREEP VERSCHOOF OP „VOLLE KRACHT VOORUIT" EN 'T SCHIP GEHOORZAAMDE AAN DIT BEVEL . . .

DAT HEB JIJ GEDAAN, OVERGEHAALDE BROBBELS! IK ZAG JE GOOIEN MET DIT DING . . .

DE BOEMERANG HEEFT WEER EEN NIEUWE RAMP VEROORZAAKT, HEER OLLIE!

WE MOETEN ER VANDOOR TOM POES! DE KAPITEIN KOMT ONS NA MET SCHIP EN AL . . . .

DE MACHTIGE MACHINES STUWDEN HET SCHIP VOORWAARTS EN MET DONDERKRACHT RAMDE HET DE KADEMUUR

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Grillustrreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497. Tel. 020-36500. Giro 119131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Grillustreerde Pers N.V.